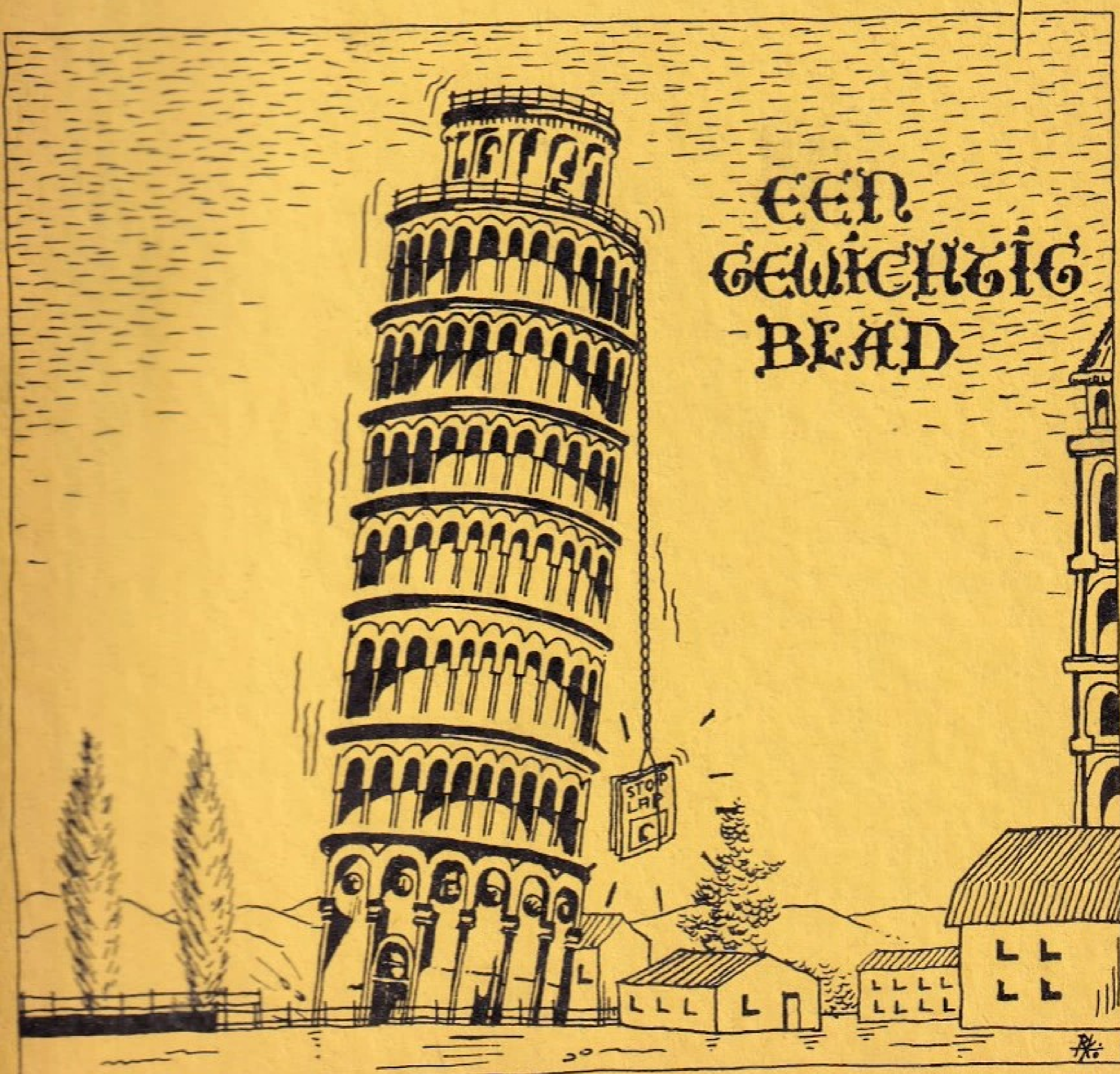
STOPLAP

grootste schoolblad van Broekhin

nummer 2 27e jaargang

IK ZAL ZAND GRAVEN

DE DIKKE

stoplap!

KONINKLIJK NUMMER

(pompalis, en hoe koningsgezind!)

Chris van Heeswijk -page
Peter Hoefnagels -stalmeester
Jos Jansen -schatbewaarder
René Korten -hofschilder
Sjra Hendriks -wichelaar
Hans Konings -hofnar
Wiel Seuskens -minstreel
José Kuypers -schone slaapster

raadsman: J. Keuning

hofdame: E. Hannen

onderdanen: bewoners B.C.

ik wist niet wat
ik preuzde....
alhoewel...

DE FAMILIE BANG !

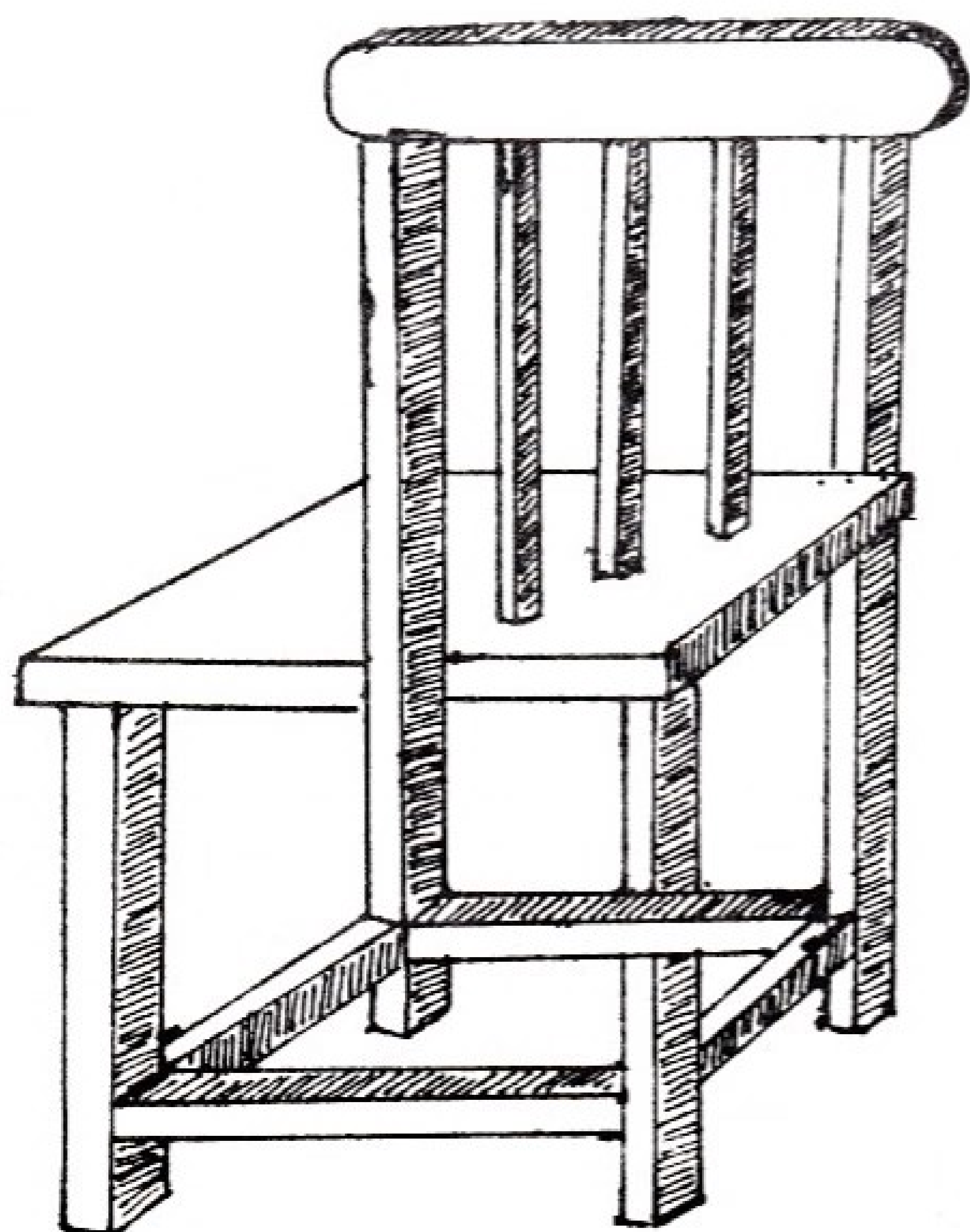
Dit verhaal speelt zich af in het jaar E.N.G.xo.
De familie Bang bestaat uit:
-Bang, 12 jaar, zesde klas.
-Banger, 9 jaar, derde klas.
-Bangst, 0 jaar, nulde klas.
-Moeder Ma.
-Vader Pa.
-Prof. Bong, ± 5 jaar, hoogste klas, hond van 8 bij 8 c

Op een zonnige winterdag besluit vader Pa om naar het bos te gaan(dat is een traditionele gebeurtenis, want dat komt maar eens in de 5 jaar voor). Precies om kwart over de bult vertrekken ze. Vader Pa op de fiets met het halve stuur, moeder Ma in het zitje, prof. Bong in de fietstas, waar hij zijn laboratorium heeft en de kinders Bang in het zijspan.
Prof. Bong is op het ogenblik druk bezig met een vergrotingsdrankje; hij zal de tweede zijn die het uitvind
Ze zijn halverwege het Tweeboomse bosje als plots de banden springen. Die roken waarschijnlijk onraad.
De familie Bang zit doodstil. Opeens komt er een konino voorbijgerend. Meteen springt de familie Bang 2½ meter omhoog, behalve prof. Bong: die weet van niets en galoppeert naar huis(op de aloude wijze). Thuis aangekomen vraagt Pa, in z'n extra beveiligde stoel gezeten:" Hoe vonden jullie ons uitstapje?"De familie rilt:"Heerlijk". Dan ontdekken ze een mierennest in het zondagse petje van Banger. Moeder Ma begint zo hard te schreeuwen dat de oren van Pa er af vallen. "Is dat nu nodig?" vraagt vader Pa, maar moeder Ma kan het in haar haast niet meer horen, zo hard rent ze naar de zolder. Vader Pa pakt gauw zijn oren op en plakt ze met bison-kit weer op de juiste plaats. Als hij dat gedaan heeft, krijgt hij een idee: hij zal met het choco-pistool, waarmee zijn overgrootmoeder een draak

-heeft gedood, de mieren doodschieten. Hij gaat naar buiten om het te pakken. Als hij weer binnenkomt, hoort hij Moeder Ma schreeuwen. Vader Pa gaat voorzichtig naar boven en vraagt wat er aan de hand is. Moeder Ma zegt geschrokken, dat er een wesp op haar neus zit, en dat hij kijkt alsof ie haar levend wil verslinden. Vader schiet. . . . raak! De wesp valt neer. "Zo, dat heb ik ook alweer opgelost", zegt Pa stoer. "Ja, en hoe..", zegt moeder Ma nu.
Als ze weer bij de mieren zijn, is moeder Ma's gezicht nog steeds bedekt met chocopasta. De mieren zien dat en gaan allemaal op haar gezicht zitten. Nu heeft vader Pa het chocopistool niet meer nodig, wel een emmer met water. Hij gooit het water over het gezicht van moeder Ma; de mieren verdrinken. Moeder Ma staat doodstil van schrik. Opeens wordt er gebeld, vader Pa doet open en hij ziet een monster van 8 bij 8 meter. Moeder Ma en vader Pa krijgen een hartaanval en de kinders huilen net zo lang, totdat hun tranen op zijn. Pas veel later blijkt dat het prof. Bong is.

Elina Herrman en Gwenny Anderson, b2.

doe het zelf

BENODIGDHEDEN: 11 balkjes, 2 planken, spijkers en superhoutlijm
Enig inzicht vereist.

Goede inzendingen worden beloond met een jaargang van Pythagoras 1972/73

G.J. STREEFLAND

annonces

In de vorige Stoplap hebben we aangekondigd een pagina beschik-baar te stellen voor annonces. Nou, hier zijn ze dan. Reacties kun je richten tot de opgegeven personen, of kunnen via de Stoplap gaan. Je kunt weer nieuwe gratis annonces insturen voor de volgende Stoplap.

Te koop aangeboden:
King Crimson - EARTHBOUND
Helemaal zonder krassen.
Tegen ieder redelijk bod.
Fred Derks 5a8

Gevraagd:
inlichtingen over "Strip-schrift" (abonnementsprijs, aantal nummers per jaar enzovoorts).
Wiel Seuskens 5a8

Te koop aangeboden:
tweedehands tafelbiljart 2.50 m. x 1.25 m. (±) z.g.a.n. Vraagprijs f300,=
Peter Hoefnagels 5a2

Te koop aangeboden:

Carlos Santana + Buddy Miles	- Live
Cream	- Volume II Live
Grand Funk Railroad	- Live
Pink Floyd	- Umma Gumma
King Crimson	- Islands
Jethro Tull	- Agualungs
Ekseption	- Ekseption
Savoy Brown	- Lions Share
Lindisfarne	- Lindisfarne
Delaney and Bonny	- The best of D.and B.
Leonard Cohen	- Songs of L.C.
Incridible Stringband	- Incridible Stringband

Pieter-Paul Cillekens 5a2

Gevraagd:
een in redelijk tot goede staat verkerende Solex of mobylette. Brieven onder nr. 1 bij de redaktie van de Stoplap, of bij mij:
Fred Cammaert 6a1

Gevraagd:
visnetten in alle soorten, maten en kleuren voor de feestkommissie
Marcelle Houben 4a6, of een ander lid van de feestcommissie.

Te koop aangeboden:
een blauwe valhelm, goedgekeurd door T.N.O. In zeer goede staat verkerend; nog nooit mee gevallen. Vraagprijs f25,=
René Hendrickx 5a6

Te koop aangeboden:
Philips singeltjes:
Kings of Galaxy - mr. Albert show
Wild Sensation - mr. Albert show
bij Peter Koelewijn for Red Bullet
Marcelle Houben 4a6

Zijn er mensen die cassettes of bandjes willen laten draaien onder de middagpauze in de kantine, dan kunnen dezen zich in verbinding stellen met
Joop Laarakkers 5a1

Gevraagd:
Hulp in de keuken van de kantine, die een bepaalde lerares desgewenst verschillende keren per dag van koffie wil voorzien.
Jan en Michel

HYMNE aan de RECTOR

WHEN I'M SIXTY-FOUR

When I get older losing my hair,
Many years from now
Will you still be sending me a Valentine
Birthday greetings bottle of wine
If I'd been out till quarter to three
Would you lock the door,
Will you still need me, will you still feed me,
When I'm sixty-four.
You'll be older too,
And if you say the word,
I could stay with you.
I could be handy, mending a fuse
When your lights have gone
You can knit a sweater by the fireside
Sunday morning go for a ride,
Doing the garden, digging the weeds,
Who could ask for more.
Will you still need me, will you still feed me ,
When I'm sixty-four.
Every summer we can rent a cottage
In the Isle of Wight, if it's not too dear
We shall scrimp and save.
Send me a postcard. drop me a line,
Stating point of view
Indicate precisely what you mean to say
Yours sincerely, wasting away
Give me your answer, fill in a form
Mine for evermore
Will you still need me, will you still feed me
When I'm sixty-four.

John Lennon & Paul McCartney.

De redactie feliciteert hiermede van harte de rector met zijn 64e verjaardag op 29 november:

DRIEWERF HOERA!!

De Elektronika Klub

Om te peilen hoeveel belangstelling er is om iets dergelijks te beginnen werden enkele aankondigingen gedaan. Dit is niet bepaald een succes geworden. Er kwamen ±8 aanmeldingen binnen, waarvan tot nu toe 4 toezeggingen zijn gedaan. Je kunt wel begrijpen dat er in dit geval niet tot een oprichting kan worden overgegaan.
Om alsnog een ledental van ±15 te halen volgen in het kort de doelstellingen van de klub:

a Wat er wordt gedaan zal door de leden zelf worden besloten en is in principe vrij. Het moet echter wel iets met elektronika te maken hebben.

b Het leren lezen van eenvoudige schema's, het werken met meetapparatuur en het begrijpen van de werking van b.v.: een universeelmeter, toongenerator, oscilloscoop enz. zal ook bij de natuurkundelessen en praktika zijn voordeel afwerpen.

c Door in groepsverband te werken kan men de meest elementaire én de meest professionele technieken naast elkaar leren. Op deze manier maakt men zich in relatief korte tijd een "hoop" handigheden eigen.

d Gerezen vragen en moeilijkheden worden zo goed mogelijk opgelost door amanuensis J. Heemels die ook de verdere leiding en coördinatie op zich

wil nemen.

e Bij voldoende belangstelling kunnen er demonstraties op het gebied van "radio amateurisme" worden gehouden. Het ligt in de bedoeling om eerst een onderwerp in voor ieder te begrijpen taal uit de doeken te doen, met als klap op de vuurpijl eenpraktischedemonstratie met werkende spullen.Er wordt gedacht aan: "radio en communicatie-ontvangers", "televisie, zwart-wit en kleur", "vliegtuignavigatie", "telex en facsimile".

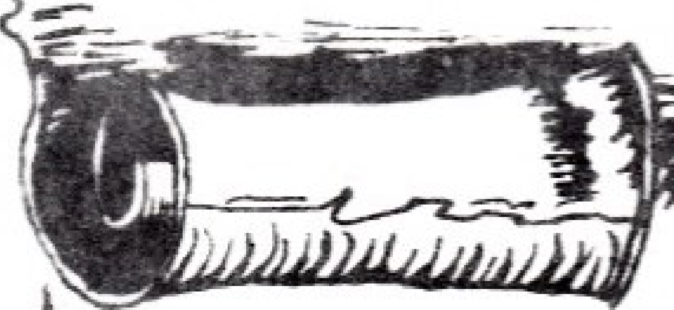
Nog even dit: iedereen die inlichtingen wil over deze zaak, of zich als lid wil aanmelden, kan op iedere dinsdag terecht bij amanuensis J. Heemels in het biologie-kabinet. Ingang: laatste buitendeur bij de autoparkeerplaats.

amanuensis J. Heemels.

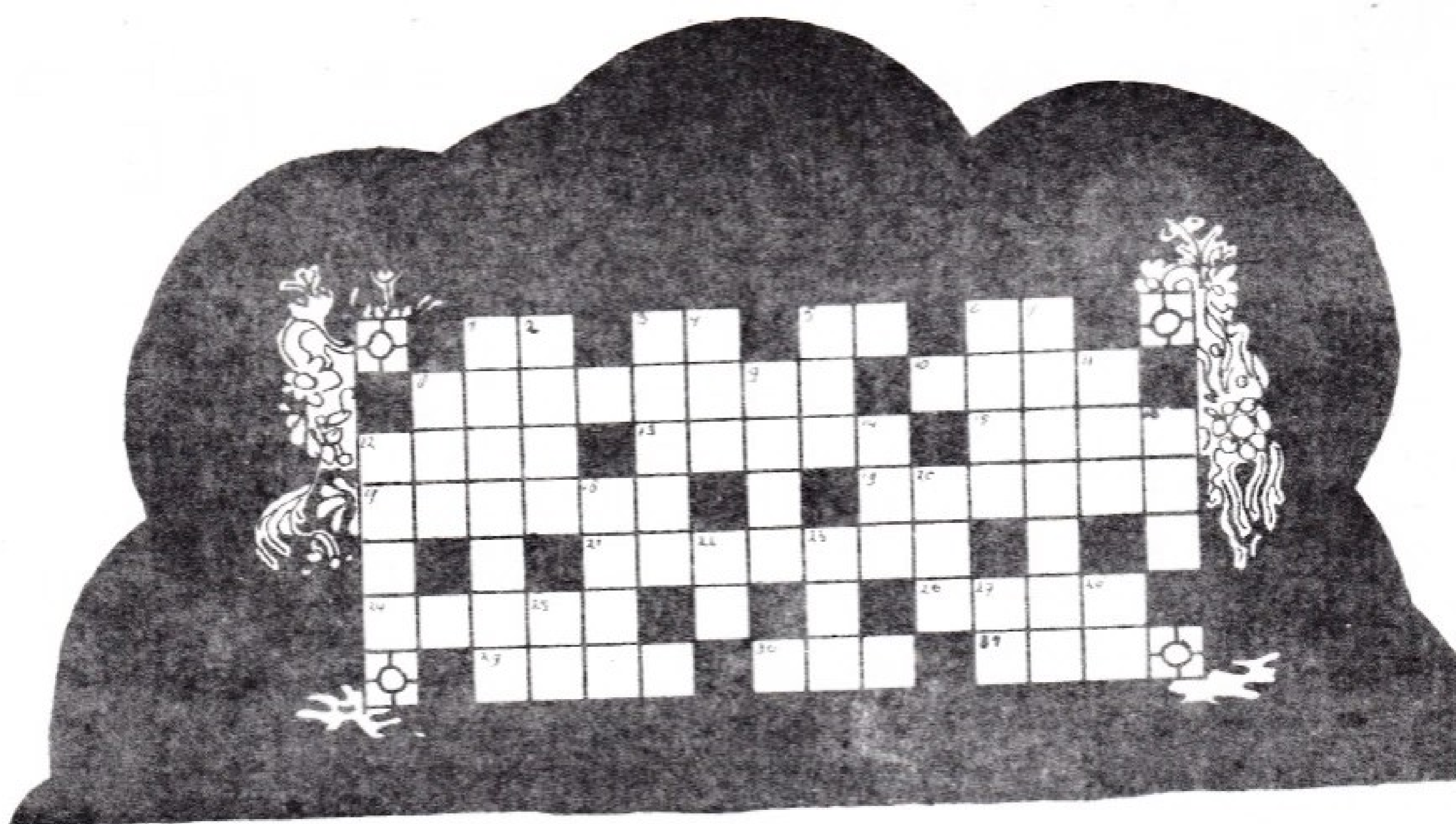
ZIN OF GEEN ZIN

Deze titel is, zoals uit onderstaand betoog duidelijk blijkt, dubbelzinnig wat betreft de betekenis die men er al of niet weloverwogen aan geeft, waarna men positief of negatief kan antwoorden op de eerste twee regels van dit stukje copy dat er vanuit gaat, dat de titel van dit al of niet dubbelzinnige ingezonden stuk dubbelzinnig is of niet met het ene oog op de betekenis die men eraan geeft wanneer men dit stuk gelezen heeft, dat wil zeggen het al of niet zin hebben zo'n stuk te schrijven, met het andere oog kan men wordat men dit leest zich afvragen of dit stukje schrijven op een of andere gemoedstoestand zinspeelt, terwijl me onder het schrijven 'n tweede alternatief te binnen schiet dat gebaseerd is.

F. Ridderbeekx.

HORIZONTAAL:

1 van de
3 kauw
5 noot
6 laatste kwartier
8 voornaam van een bekende Italiaan
10 vrucht
12 musicus in de tijd van Asterix
13 hapert
15 hakt om
17 vuurvast materiaal
19 ...... en botsen
21 kwast
24 vogel
26 eer bewijzen
29 exminister van buitenlandse zaken
30 Scandinavische luchtvaartmaatschappij
31 meisjesnaam

VERTIKAAL:

1 door middel van de taal
2 overledene
3 groep (India)
4 kunst (eng.)
5 "garage" voor schip
6 het is niet dicht
7 pen met metalen punt
8 plaats waar twee metalen met elkaar verbonden zijn
9 eerste veren
11 in de dop
12 soort boot
14 lidwoord (eng.)
16 explosieven
18 beest met acht poten
20 Spaanse uitroep
22 op dit moment
23 eerste vrouw
25 uitroep
27 mast
28 spoorwegen in Nederland

a. von reeken

ZIJN WE SOMS BLIND ?

Ja,zijn we soms blind,dat we de eenvoudige schoonheid van de dingen die ons omringen niet zien?

Op een middag in de dierbare vakantie,ben ik tegen de kleine kerseboom bij onze vijver gaan zitten.Zo maar, omdat ik het leuk vond.Op zo'n moment word je soms gegrepen door de ingenieuze eenvoud,die de natuur ons geeft.

Het is een lust om te zien,hoe de kleine visjes in het water zweven,af en toe naar een stukje voedsel happend. Heel soepel,in een natuurlijke overeenstemming met het water en de planten die erin leven,glijden ze naar beneden of naar de oppervlakte.Het is eigenlijk geen glijden,maar de soepelheid en de gratie waarmee de doorzichtige staart en de vinnen,het kleine lichaam sturen,laat geen ander woord over.Zouden ze zich over het land bewegen,dan zouden we het schrijden noemen.Met een korte, vinnige slag van hun staartje,kunnen ze dan,zonder hun gratie een moment in de steek te laten,wegschieten, sneller als een speedboot in de sprint.

Ze leven in harmonie met elkaar,die kleine beestjes zonder denkend verstand.Niet dat ze nooit om een stukje beschuit,of om een doorzichtig wormpje vechten,heus niet, maar wat de een nu krijgt,krijgt de ander strakjes. Niemand komt te kort.Dat,juist dat,vind ik zo gek.Die domme vissen,die niet eens in staat zijn te denken,zijn slimmer als de mens.Of doet de laatste zich dommer voor??

Zo mijmerde ik voort op mijn gedachten,totdat ik opgeschrikt werd door een hels gekwetter.Een verliefd paartje mussen.Ze zaten in de boom voor me.Ik kon ze niet zien, die kleine vlegels,zo goed als ze zich verborgen hadden. Slechts een plotseling ritselen,dat niet strookte met de bewegingen van de wind,verried ongeveer hun "verblijf"-plaats.

Ik schrok,toen ze plotseling,fel kwetterend de lucht in buitelden,achter elkaar aan ravottend,en scheldend alsof ze doodsvijanden zouden zijn.Even later zag ik ze weer, samen pikkend aan een rode kers.

Laag over de grond scherend,schoot een zwaluw aan me voorbij,draaide zich in zijn lage vlucht plotseling om,pronkte even met het witte borstje,gebouwd als dat van een

mini-atleet,hief levenslustig het kopje op,en schoot weer over het wateroppervlak van de vijver,enkele kringen na-latend.Toen hij me zag,vloog hij onmiddellijk loodrecht omhoog,trots kwetterend:"Ja,lach me maar uit,kleine vlege gelijk heb je."

Even later,ik had mijn ogen dichtgedaan,hoorde ik de mu-ziek van de natuur.Het was net een symfonieorkest.Je hoor alle mogelijke tonen en toonsoorten. De achtergror muziek van het ruisende riet,in een dubbelzang met de bor en boven alles uit,de vogels;zwaluwen,mussen,merels,lijst kwikstaartjes,mezen,kanaries,af en toe de pauken:het bla fen van de buurthonden.

Helaas wordt al deze schoonheid dan verstoord door een keihard dreunende radio en een voorbijrazende auto.Jamme Zijn we soms blind?

Huub Geerlings 6a2.

WERKGROEPEN

VOOR DIEGENEN DIE HET NOG NIET WETEN,.......
Iedereen, dus NIET alléén L.V.-leden, kunnen LID worden van een werkgroep, óf, zelf met een aantal mensen een werkgroep oprichten. Het is wel noodzake-lijk dat men kontakt opneemt met het D.B. als men een werkgroep wil oprichten. (of kom naar de openbare vergadering!/!)
BIJZONDER BELANGRIJK is het dat JULLIE, mensen van deze school, iets doen, en NIET voor Jan Lul naar school gaan, elke dag weer met tegenzin, maar op deze school een doel hebben. Ideeën zijn er genoeg!

Laat eens zien, dat je ook wat durft te doen; je leert er veel van, en hier spreek ik uit ervaring. Ik heb ook lang tot die ontzettend grote groep van inactieve mensen gehoord; ik zou niet meer terug willen naar die tijd!!!.

H. Geerlings.
(Namens het D.B.)

DE RODEO
TEKST + TEKENINGEN:
RENÉ KORTEN
MET MEDEWERKING VAN:
PIET SALIMANS

NA EEN JAAR VAKANTIE ZIJN ONZE HELDEN BISON KID EN BILLIE VELPON WEER TERUG..
VERDULD NOG AN TOE, IK BEGIN HONGER TE KRIJGEN
WE MOETEN WAT GELD ZIEN TE VERDIENEN

HÉ, KIJK DAAR EENS DAT IS WAT VOOR MIJ!
GEVRAAGD:
STERKE MAN OM ORDE TE HERSTELLEN, INDIEN NODIG.

EG BARKEEPER, HEEFT AL IEMAND GEVONDEN VOOR DAT BAANTJE?
NOG NIET, MAAR VERSTAAT U HET VAK?

DAT ZAL IK LATEN ZIEN! ZIET U DEZE MAN HIER?
HIPS

ZIEZO!
PATS

ET SLECHT, MAAR U LT ZICH MOETEN ELDEN BIJ DE BAAS
EN WAAR IS DIE DAN?

U HEEFT HEM ZOJUIST ERUIT GEGOOID!
ZUCHT

NIKS AAN TE DOEN, DAT HAD IEDEREEN KUNNEN OVERKOMEN.
1

HELA, ZIE JE DAT? KOM MEE!
SHERIFF
OPLICHTERS GEZOCHT

ZEG SHERIFF, U HEBT BUITEN EEN PLAKKAAT HANGEN. ZIJN DIE BETREKKINGEN NOG VRIJ?
WANTED

VERDORIE, AL-WEER NIETS!
VORT!

HÉ, ZIE JE DAT?
GROTE RODEO
WIE HET LANGSTE OP EEN WILDE STIER KAN BLIJVEN ZITTEN WINT DE PRIJS VAN $ 3.000!

ALS JIJ DENKT WAT IK DENK EN IK DENK WAT JIJ DENKT DAN DENK IK WAT JIJ DENKT EN JIJ DENKT WAT IK DENK.... KOM MEE!

GOEIEDAG, IK KOM ME OPGEVEN VOOR DE RODEO.
AANMELDINGEN
WAT IS UW NAAM?

IK HEET BISON KID
EN WAAR KOMT U VANDAAN?

OCH ARM, HIJ KENT HET VERHAAL VAN DE BLOEMETJES EN DE BIJTJES NIET.

ZEG HEERSCHAP, WILT U ME ASJEBLIEFT M'N WERK LATEN DOEN EN ANTWOORD OP M'N VRAGEN GEVEN? ...HOE OUD BENT U?
2

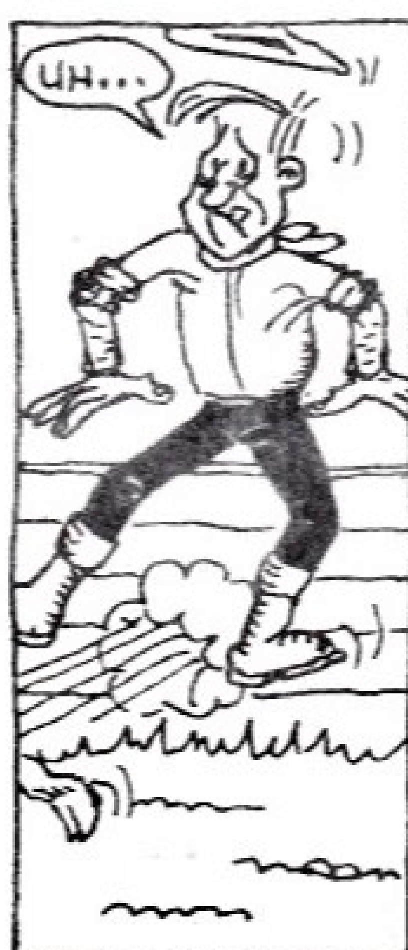

verder op blz. 33.

AL TE OUD...

Het hart klopt me in de keel als ik het gebouw binnenga. Ik solliciteer voor de eerste keer, ik word een nuttig element in deze maatschappij. De deur gaat soepel open. Ik loop naar de juffrouw in het verlichte hokje.
"Als u daar even wilt wachten", wijst ze naar een paar stoelen,"U wordt wel geroepen."
Ik kijk wat naar buiten. Achter me wordt een deur opengemaakt. Een gemaakt glimlachend gezicht steekt naar buiten en vraagt of ik een sollicitant ben. Ik ga naar binnen. Het is een man van ruim veertig jaar.
"Gaat u toch zitten."
"Dank u."
"U kwam dus voor de functie van verkoopmanager."
"Jawel meneer." Mijn stem klinkt te gedienstig en ik zit te wippen op het puntje van mijn stoel. Ik ga recht zitten en kijk naar de man. Zijn gezicht heeft nu een zakelijke uitdrukking.
"Om een eventueel overbodig gesprek te vermijden, begin ik met u naar uw leeftijd te vragen."
"Ik ben vierentwintig jaar."
"Dan spijt het me, meneer, maar u bent al te oud, u had zich beter moeten laten inlichten, u bent te oud om te werken."
"Ik te oud? Ik zei vierentwintig"
"Zoals ik al zei: teoud, ik kan er ook niets aan doen, een maatregel van de regering in verband met de werkloosheid."

Verstomd sta ik op de stoep. Vierentwintig en dan al te oud; voor mijn ogen is alles veranderd. Een vreemde situatie, daar wist ik niets van. Wat moet ik nu? Wat doet een man die te oud is om te werken? Natuurlijk, hij komt in aanmerking voor de A.O.W. Ik loop naar het gemeentehuis en ga in de rij voor het loketje "Algemene Ouderdomswet" staan. De mensen voor me zijn van mijn leeftijd. Allemaal te oud, ik begin het komische van de situatie in te zien. Tot je vierentwintigste studeren en dan met pensioen. De mensen voor me zijn zo klaar. Als het om geld gaat, zijn ze bij de

gemeente anders niet zo snel.
"Zo meneer, u komt zeker ook voor de A.O.W."
"Zo is het precies."
"Dan moet ik ook u teleurstellen. U komt hiervoor niet in aanmerking, u bent al te jong."
Al te jong? schiet het door m'n hoofd.
"Wacht eens, dat kan niet. Nog te jong bestaat, maar al te jong niet."
"Toch wel, als u het vorig jaar gekomen was met deze leeftijd was u net jong genoeg. Maar de leeftijdsgrens voor de uitkering schuift ieder jaar op, zodat u er altijd buiten zult vallen. U bent dus ál te jong."
Ik begrijp de man niet helemaal, maar hij gaat verder met zijn relaas:
"Als u nog te jong was, zoals u zei, zou u over een bepaalde tijd wel in aanmerking komen. Dit is echter niet het geval zodat u als al te jong wordt genoteerd, dit alles in verband met de beslissing van de regering met het oog op de bezuiniging. Goedendag."
Dit betoog heeft hij minstens van buiten geleerd, zoiets kan men niet zuiver beredeneerd zeggen, en zeker een ambtenaar op het stadhuis niet.

Na de uitspraak geanalyseerd te hebben, vervoeg ik me, want ik ben op het gemeentehuis, bij het loketje "Sociale Nood". Weer dezelfde mensen voor me.
"U behoort tot dezelfde kategorie als de vorigen? Ik zie dat u de situatie niet snapt. De regering heeft vorig jaar een maatregel afgekondigd, eigenlijk twee maatregelen: de eerste was genomen in verband met de werkloosheid: iedereen tussen de twintig en vijfentwintig jaar hoefde vanaf die tijd nooit meer te werken en de mensen die in de eerste vijf jaar twintig werden ook niet. De tweede is genomen in verband met de bezuiniging en alles wat daarmee samenhangt: de mensen die nooit meer hoeven te werken en die bovendien toendertijd nog beneden de vierentwintig waren zouden ook nooit een A.O.W.-uitkering krijgen. En aangezien u vorig jaar jonger dan vierentwintig was, valt u nu buiten de prijzen!"
"Wat moet ik dan in godsnaam doen?"

"Niet zo ongeduldig, ik ben nog niet uitgeraasd! Voor deze benadeelden zijn er aparte tehuizen beschikbaar gesteld, hier hebt u een adres, volgt u de karavaan maar."
Ik volg de andere mannen; zij zullen ook wel naar het tehuis gaan. De regering kan eigenaardige maatregelen nemen.

Ik zit nu al een jaar in het tehuis. Het is een kruising tussen een bejaardentehuis en een pension voor gastarbeiders. Je krijgt iedere week vijfentwintig gulden zakgeld. Alles wordt voor je gedaan: het eten gemaakt, de kamer gepoetst en dat is alles, wat zou je hier nog meer moeten doen? Je verveelt je stierlijk. Je kunt weliswaar naar de rekreatiezaal, maar echte afwisseling vind je er niet. Je mag geen vrouwenbezoek op je kamer hebben, je vriendin kun je in de rekreatiezaal ontmoeten, let wel ontmóéten. Ik kan het geestelijk niet meer aan. Ik heb er dagen over gedacht, maar morgen ga ik naar de psychiater.

"Binnen."
Een grote man staat vlak achter de deur.
"Gaat u liggen."
Al mijn hoop is op hem gevestigd.
"Zo, vertel me eens, hoe oud bent u?"
"Ik ben vijfentwintig."
"Het spijt me, ik mag u niet helpen: u bent te oud....."

w. seuskens.

allerhand uit de krant

Het is maar goed dat we een moeder hebben, want als we geen moeder hadden zou alles 'n grote troep worden".

vertrouwensarts wordt verlengd

Ook met ruwe olie kan men geraffineerd te werk gaan.

Voor Nix gaat de Xon onder.

Kind met staart

KATMANDOE — In een dorpje in Nepal is een meisje ontdekt van één jaar met een 45 centimeter lange staart, met aan het uiteinde een bosje haar. De staart groeit naarmate het meisje groter wordt.

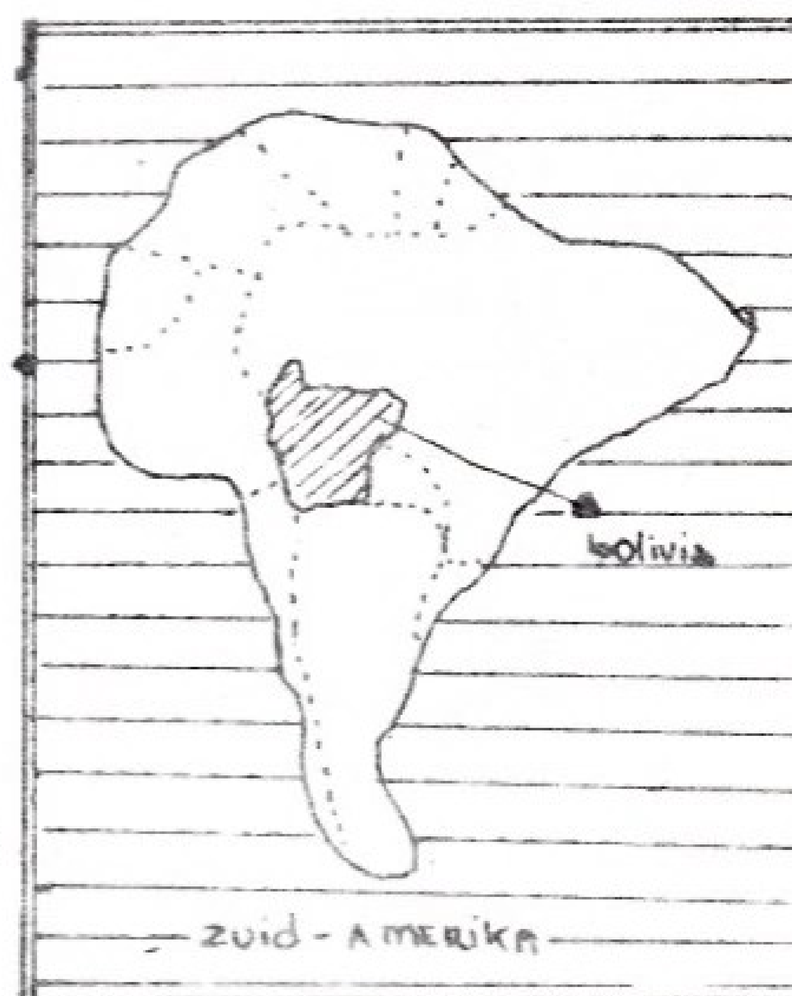

Gevraagd:
uw plas tijdens de eerste maanden van uw zwangerschap. Om andere vrouwen te helpen ook moeder te worden. Doe mee aan
MOEDERS VOOR MOEDERS

GLANERBRUG — Een 68-jarige inwoner van Glanerbrug (bij Enschede) heeft een operatie moeten ondergaan nadat een hond drie centimeter van zijn geslachtsdeel had afgebeten. De hond viel hem aan toen hij in een bosje stond te urineren. Het slachtoffer zal enkele weken in het ziekenhuis moeten blijven.

ZAND VOOR BOLIVIA

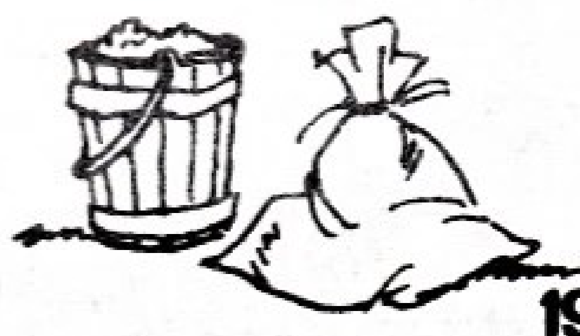

In september is Bolivia (Zuid-Afrika) getroffen door een grote zandstorm;alle zand is toen weggewaaid.
Er is een nijpend tekort ontstaan aan zand. Alle zandfabrieken heeft men moeten sluiten,en de zandarbeiders staan in de lucht (want de straten zijn ook weggewaaid)
Als er niet spoedig hulp komt zal de hele Boliviaanse bevolking sterven aan het enorme zandgebrek,want de zandboeren hebben een stuk land zonder zand en kunnen zo geen aardappelen meer verbouwen, zodat de hele bevolking dreigt te verhongeren.
Tot overmaat van ramp is de beruchte zandziekte uitgebroken, zodat ongeveer 30 procent van de bevolking ligt te verzanden.
ER MOET HULP KOMEN ! En wel in de vorm van zand.
De stichting Z.v.B. heeft ons gevraagd ook op deze school een inzamelingsactie te houden.
Willen daarom degenen die een schepje zand kunnen missen,dit goed verpakt bij de portiersloge inleveren.

Nadere inlichtingen bij het Actiecommité:

H.Konings (5a8)
W.Seuskens(5a8)
G.Hendriks(5a8)

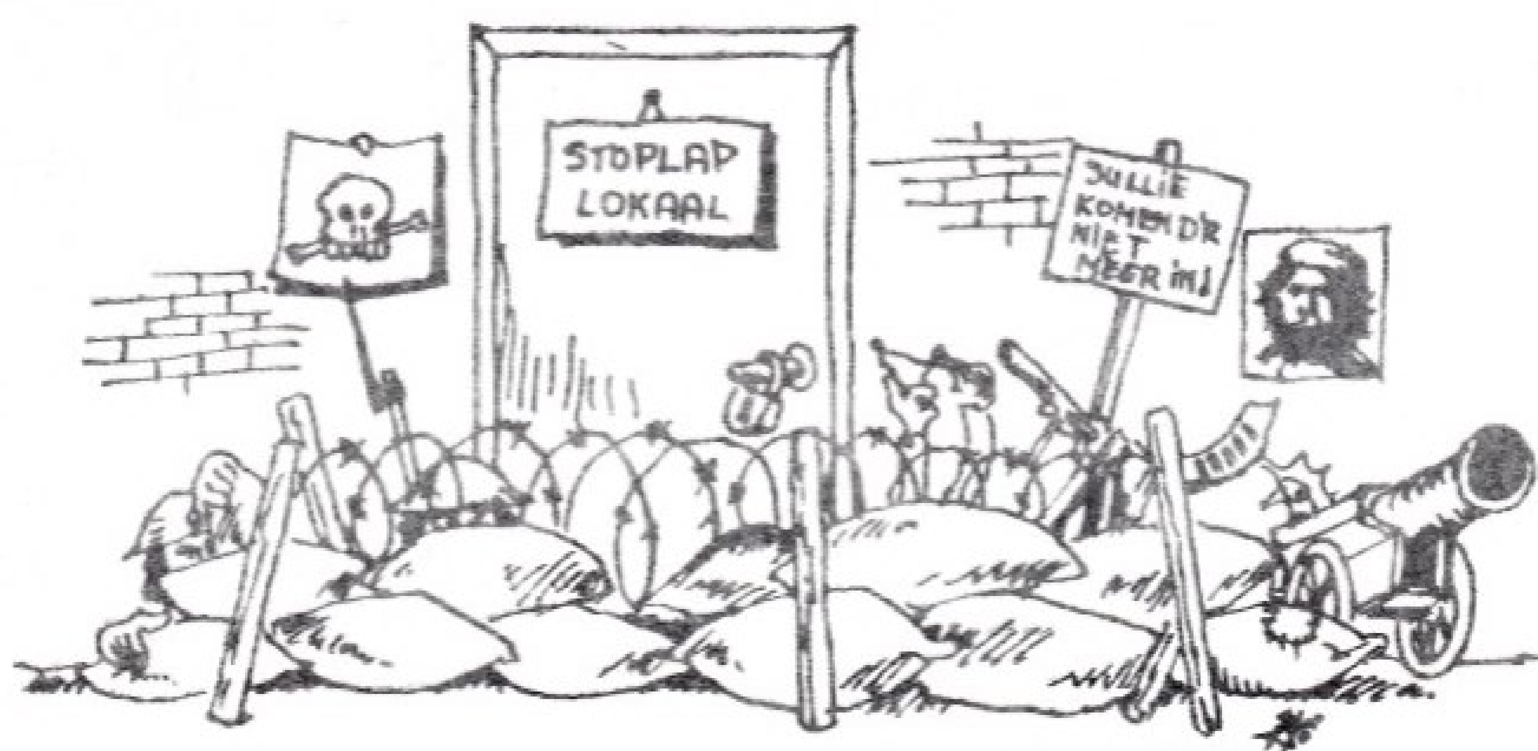

DEEL 2 OBSERVEERDERS STOPLAP;

Inmiddels dierbaargeworden lezers, wij danken U. Jawel wij danken U, voor uw kritische, dus voor ons zeer gunstige kritiek op ons onder censuur geteisterd stukje in het vorige nummer van dit verfoei.... (@ censuur)

Ons driemanschap, openlijk optredend, en niet schuilend,onder, de naam Werkgroep ter Decadentie-Bestrijding, oftwel WTDB., en niet meer, helaas (de censuur speelt ons reeds Parten) Aktiecommittee Anti-Decadentie, hoopt haar signaturen, Flip de Rooie, They Anti-decadent, en De Geest in Torres, te mogen behouden, al worden wij bloo...(alweer), nou naakt dan gesteld aan,U weet wel. Wij mogen een -van de bovenstaande woorden (c?????r), niet te vaak gebruiken, bang dat ook hierop, ... U weet wel.
Maar laten wij ophouden met de verdediging; scherp zull

wij aanvallen, zoals het beroemde scheermesje de baard. A hebben ze die niet.
Wij zouden graag de volgende diepgaande anti-decadentie maatregelen zien graag genomen worden moeten. (Te laat kwamen wij erachter dat bovenstaande zin, verbasterd en decadent gemaakt werd door de red. van dat ergern.... (verdomme!) blaadje!)
Deze maatregelen zijn; 1
2
3
4

Verdomme, allemaal gecensureerd!!!
Maar wij laten ons niet kisten, met of zonder spijkers.
Verschuild dan.
Geen schoolbladmakertjes meer in de huidige zin van het woord in meervoud van deze zin.

Geen drinkeboeren en overmatige alcoholnuttigers meer. (pfoeiiiiii, net niet gec..., u weet wel!)
Verder, alshetubelieft, enigszins, enigszins op een normaal niveau-staande taal. Een voorbeeld van hoe het niet moet kunt u vinden in bovenstaand, buiten onze schuld verbasterd, artikel.
De hoogintelligente (hé, hoe kan dat nou) redactie van de Stoplap, laat haar decadentie op een uitzonderlijke manier blijken: emancipatie, ze hebben zelfs vrouwelijk materiaal in hun midden. Nou, dit opmerkende zeggen wij, jawel zeggen wij: "over decadentie gesproken".
Mensen die zich ten zeerste aangegrepen voelen door deze openbaring en mensen die ons een goed hart toe dragen, worden bijzonder zeer bijzonder, gewaardeerd als lid.
WELKOM!! WELKOM!!

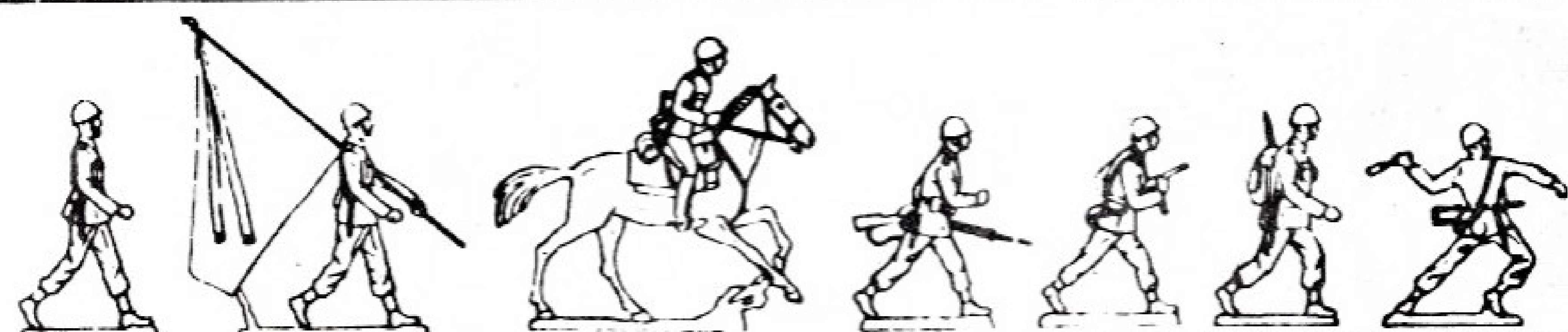
Wij groeten U: FLip De ROOIe. 1.
THEY ANTI-DECADENT.
De GEEST in TORRES.

P.S.- Leden voor de "Werkgroep ter Decadentiebestrijding" kunen zich schrifftelijk bij de conciërgeloge aanmelden. Bij voorbaat dank.

....

Geachte WTDB:
We gooien het over een andere boeg. We zijn het beu voor decadent uitgemaakt te worden. Wie komt er elke donderdagmiddag het stoplaplokaal binnen en begint zich daar zat te zuipen en zich uit te leven in het roepen van schuttingwoorden? 't voltallige WTDB! En dat geschreeuw dat we censureren is ook uit de lucht gegrepen. We hebben dit stuk zó letterlijk binnengekregen (inclusief censuur). We hopen dan ook dat de lezers 't schrijfsel van deze nietsnutten met de nodige reserve bekijken!!

de redaktie.

GRAND FUNK - WE'RE AN AMERICAN BAND
Capitol (SMAS 11207)

Alle voorafgaande Grand Funk albums werden binnen de kortst mogelijke tijd met goud bekroond. Zeker niet voorbarig werd deze plaat "We're An American Band" bij voorbaat in het goud geperst en verpakt in een gouden hoes. Zoals te voorzien was haalde de groep nl. ook hiervoor weer een gouden exemplaar binnen. Het beste nummer is het openingsnummer "We're An American Band", dat ook op single werd uitgebracht en zeer snel de eerste plaats van de Amerikaanse charts veroverde. De groep, die bestaat uit Farner, Brewer en Schacher, werd uitgebreid met Frost, wat beslist geen misstap is geweest. Een nummer waar hij zijn kunsten op de moog duidelijk naar voren brengt is "Creepin", een mooi slow nummer dat langzaam naar een hoogtepunt voert. Dit wordt gevolgd door het erg snelle nummer "Black Licorice". Een lekkere meeswinger is "Walk Like A Man".
Het totaal is niet meer zó heavy, als we van Grand Funk gewend zijn. De oorzaak is misschien het feit dat Todd Rundgren de producer is. Waarschijnlijk zijn zij daarom overgestapt op de kalmere rock. Een beetje bluesy indruk zelfs maakt het nummer "The Railroad", vooral in het begin. De laatste klanken van de LP laten beslist geen bittere nasmaak achter.
Verdere nummers voorkomend op "We're An American Band";
Stop looking back; Ain't got nobody;
Loneliest rider.

Joop Laarakkers 5al.

LERAAR

DHR. W. GEERITS

VAN DE MAAND

MEMENTO MORI

Die morgen stapte ik met het verkeerde been uit bed, zodat ik het hoofd tegen de muur stootte. Een goed begin! Toen ik weer helemaal bij m'n positieven was drong het tot me door dat ik die dag dat moeilijke wiskundeproefwerk zou krijgen. Gedeprimeerd kleedde ik me aan, en ik ontdekte tot m'n verbazing dat mijn schoenen me ontzettend knelden. Ik voelde eens of er iets in zat, en jawel hoor, daar kwam de moed, die me al direct in de schoenen gezonken was, tevoorschijn. Toen werd me alles erg wazig voor de ogen, en ik zag steeds slechter. Ik had echter al gauw in de gaten wat daar de oorzaak van was: m'n zus had juist die dag vrij, en zij was me de ogen aan het uitsteken. Daar stak ik echter op mijn beurt een stokje voor, dat ik achter in het schuurtje gevonden had, en ik snoerde haar de mond met ijzergaren. Toen ik ontbeten had en wilde vertrekken, stak m'n moeder me nog vlug een pakje boterhammen en een hart onder de riem. Onderweg liep ik ook nog bijna een bekeuring op, omdat ik vanwege het proefwerk met de handen in het haar zat. Ik besloot toen maar bakzeil te halen. Onderweg kneep ik er tussenuit dat het piepte en kwam zonder verdere kleerscheuren op school aan. Die wiskundeleraar van ons heeft klaarblij-

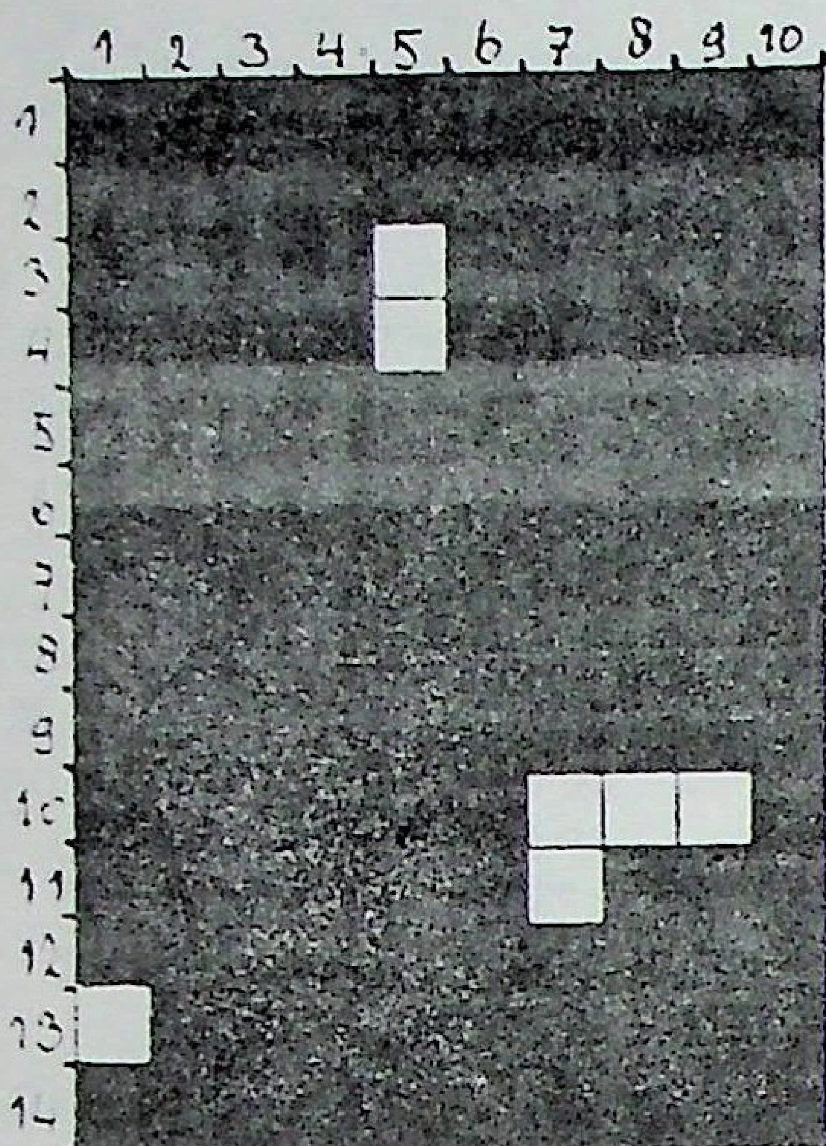
kelijk nog nooit van tandenpoetsen gehoord, want hij heeft een baardje, en het is totaal niet te zien waar z'n mond zit door het haar dat hij op z'n tanden heeft.
Ik liep naar het wiskundelokaal en nam plaats,

maar meteen sprong ik een gat in het plafond,want ik was op hete kolen gaan zitten. De leraar kreeg de kalk en verdere rommel op z'n hoofd, en stond op barsten. Ik dacht: vieze varkens worden niet vet.M'n klasgenoten bleken zeer hulpvaardig, en zeiden: "We zullen dat varkentje wel even wassen", en ze gingen met hem naar een wasgelegenheid, waar ze zich zelf ook even de handen in onschuld wasten. Ik veegde de kolen van m'n stoel en zat nu alleen nog maar in zak en as. Daarop begonnen we met het proefwerk, maar ik wist nergens het antwoord op. De tijd kroop voorbij. Toen hij langs m'n bank kroop schrok ik me een aap, die nogal wat verwarring en opschudding veroorzaakte, waardoor ik een paar oplossingen kon spieken. Omdat ik toch niets wist ging ik maar in een boek van Asterix lezen, maar de leraar bemerkte dat, en hij zei dat ik het boek aan hem moest geven. Ik dacht echter bij mezelf: geen paarlen voor de zwijnen werpen, en ik vertikte het. Hij werd toen vreselijk kwaad. Daarom wond ik hem maar om m'n vinger (een voorvader van hem was slangemens in een circus geweest). Hij bleef me echter het hoofd bieden, maar ik nam het niet aan, en daarom legde hij het maar in de schoot. Toen de tijd eindelijk 50 minuten gekropen had ging de bel en moesten we ophouden, wat ik al een half uur geleden gedaan had. Op de gang hoorde ik plotseling een onvoorstelbaar gerommel. Aanvankelijk dacht ik dat het een aardbeving was, en dat het begin van de rest van m'n leven aangebroken was, maar het bleek de steen te zijn die van m'n hart gevallen was. Alweer een dag op school overleefd!!

R.Korten.

(oud chinees spreekwoord)

I: KRUISWOORDPUZZEL:

HORIZONTAAL:

10 - dat wil zeggen (afk.)

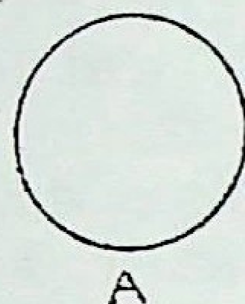
13 - 3e letter alfabet

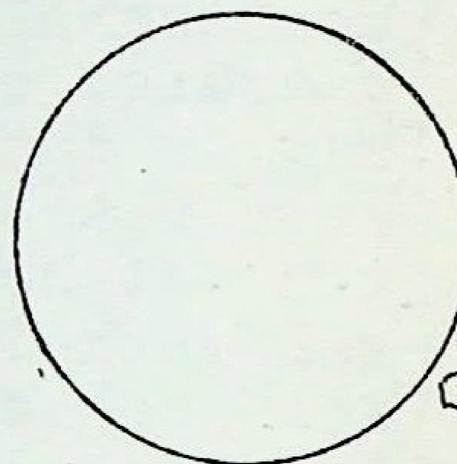
VERTIKAAL:

5 - produkt van kip

7 - muzieknoot

II: DOORDENKERTJE:

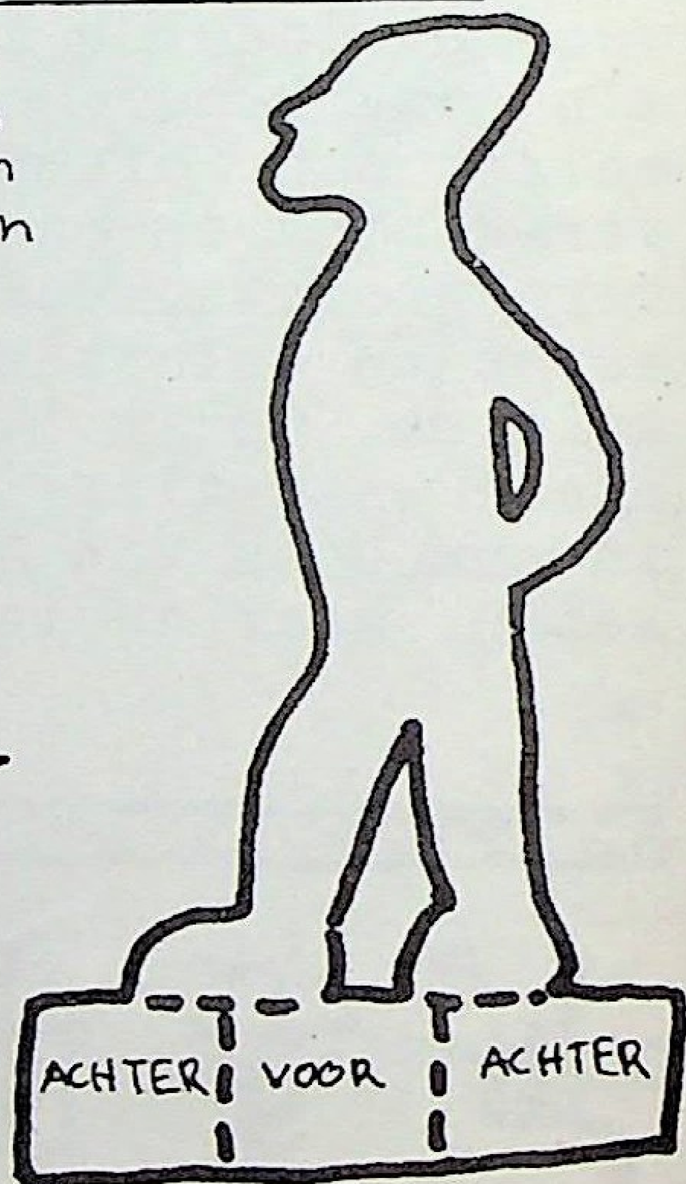

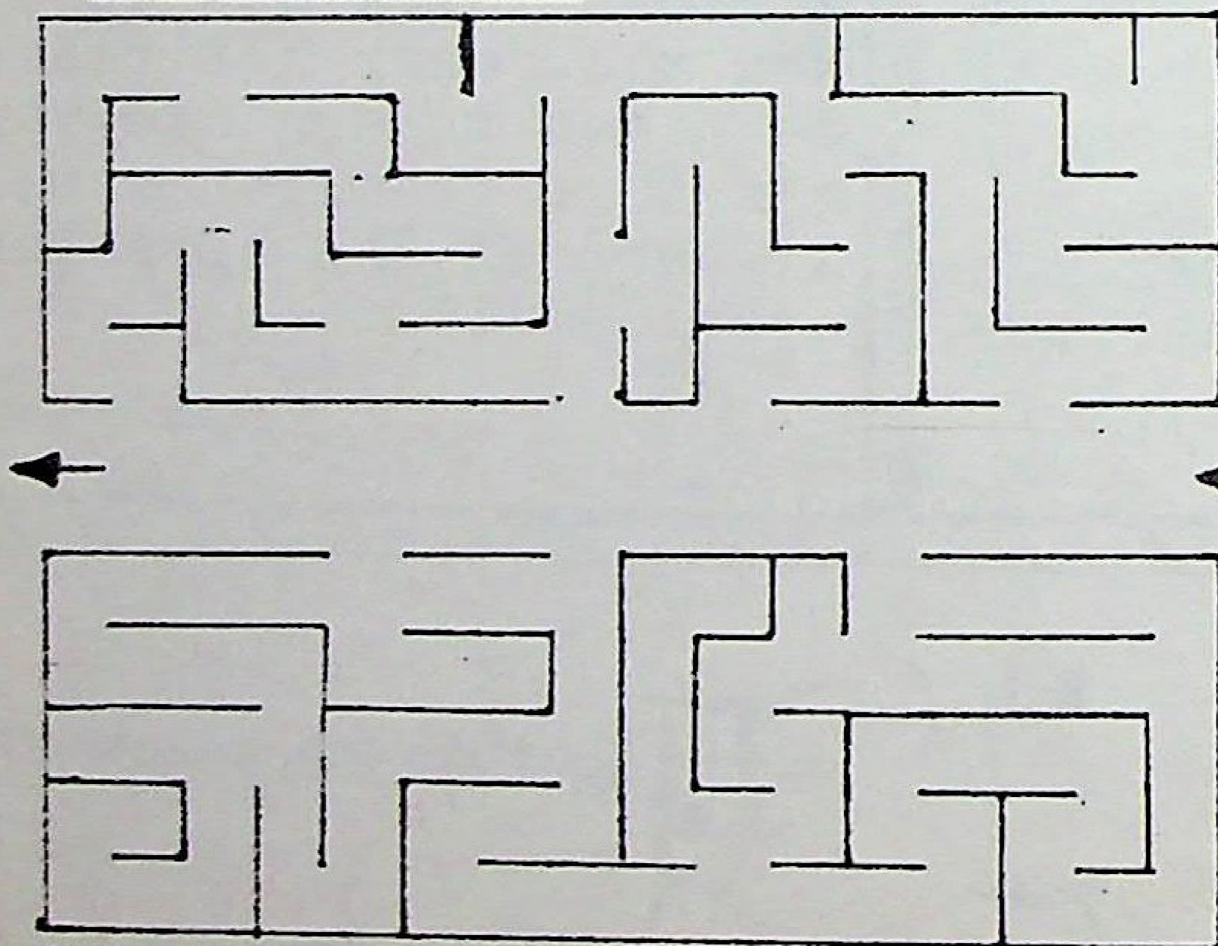
WELK BOLLETJE IS HET GROOTST, EN WELK HET KLEINST?

EVEN KNUTSELEN:

klauren
prikken
knippen
plakken

III: DOOLHOF:

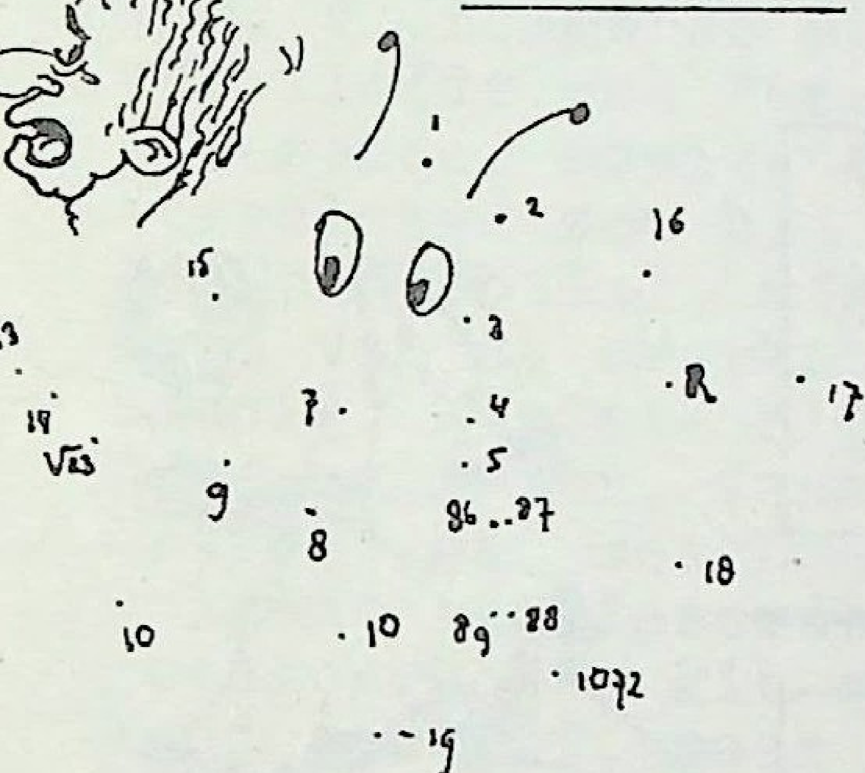
ER
OR
TUELEN

ONTSPROTEN UIT DE BREINEN VAN H.KONINGS en W.SEUSKENS

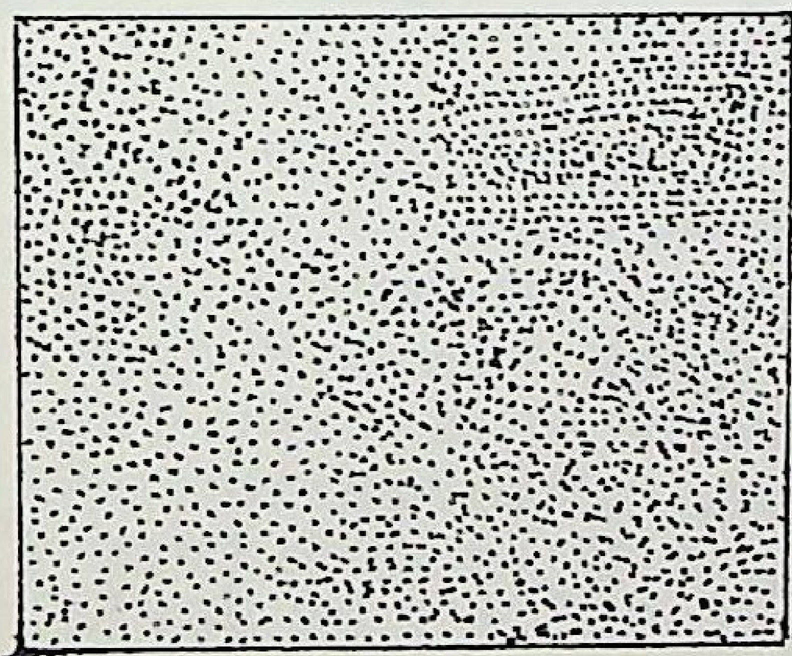
III:
LOGISCHE REEKS (VUL AAN):

1	2	3	4		

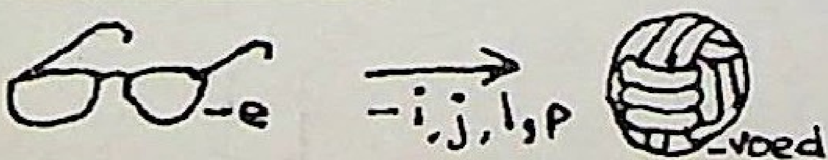
III WAAR IS JANTJE ZO BANG VOOR?

III: TELPROBLEEM: tel de puntjes

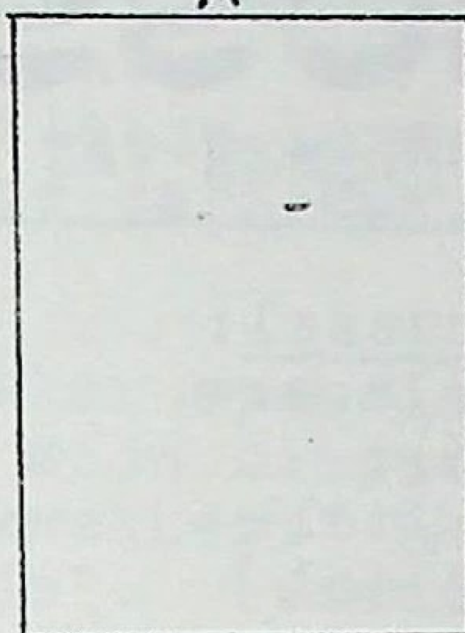

III: REBUS:

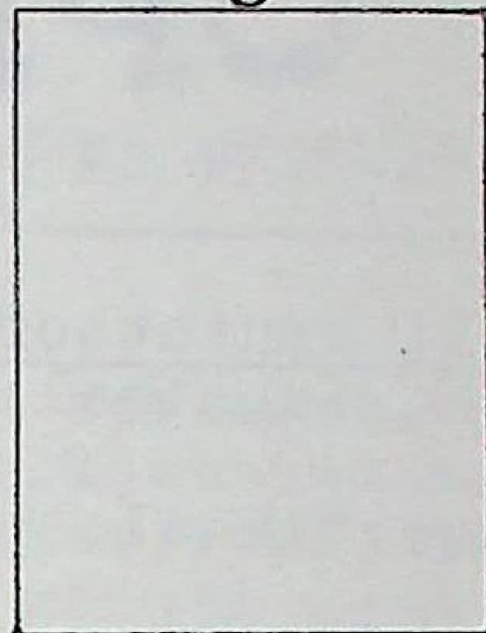

IIII: ZOEK DE 5 VERSCHILLEN:

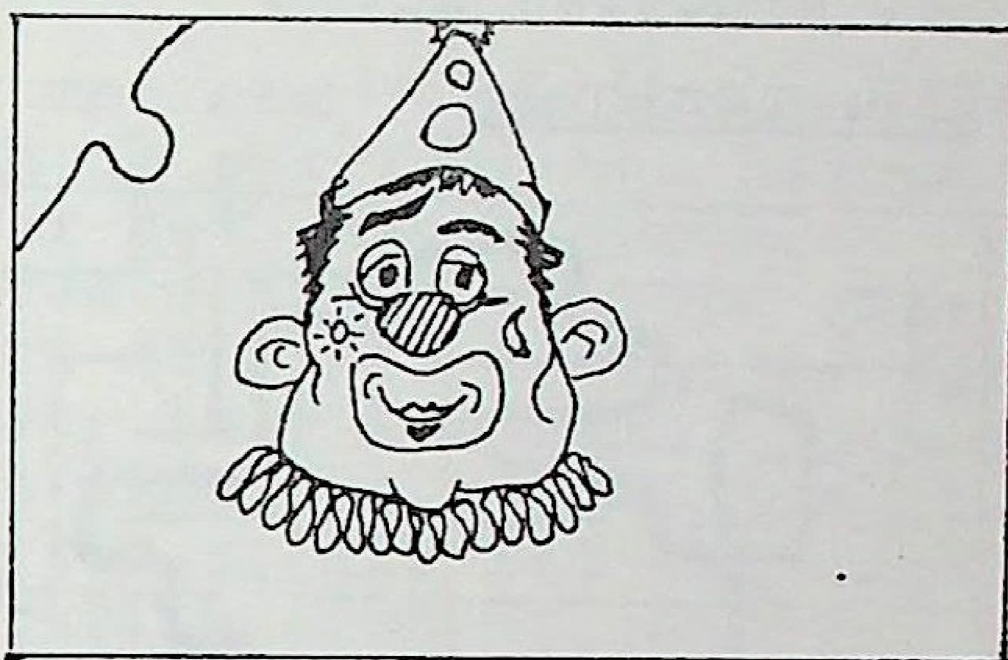
A

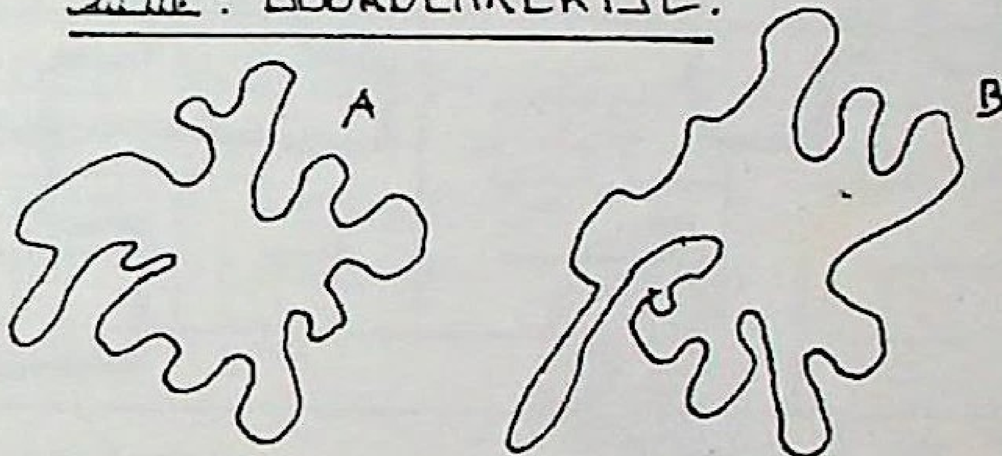
B

LEGPUZZEL: knip uit en leg in elkaar

IIIII: DOORDENKERTJE:

WELK VIERKANTJE HEEFT DE GROOTSTE OPPERVLAKTE?
eerst goed kijken, dan pas nameten.

IIIIII PROBLEEM:

ALS 1+1=2
WAAROM IS 2-1 DAN NIET 1?

OPLOSSINGEN OP BLZ. 43

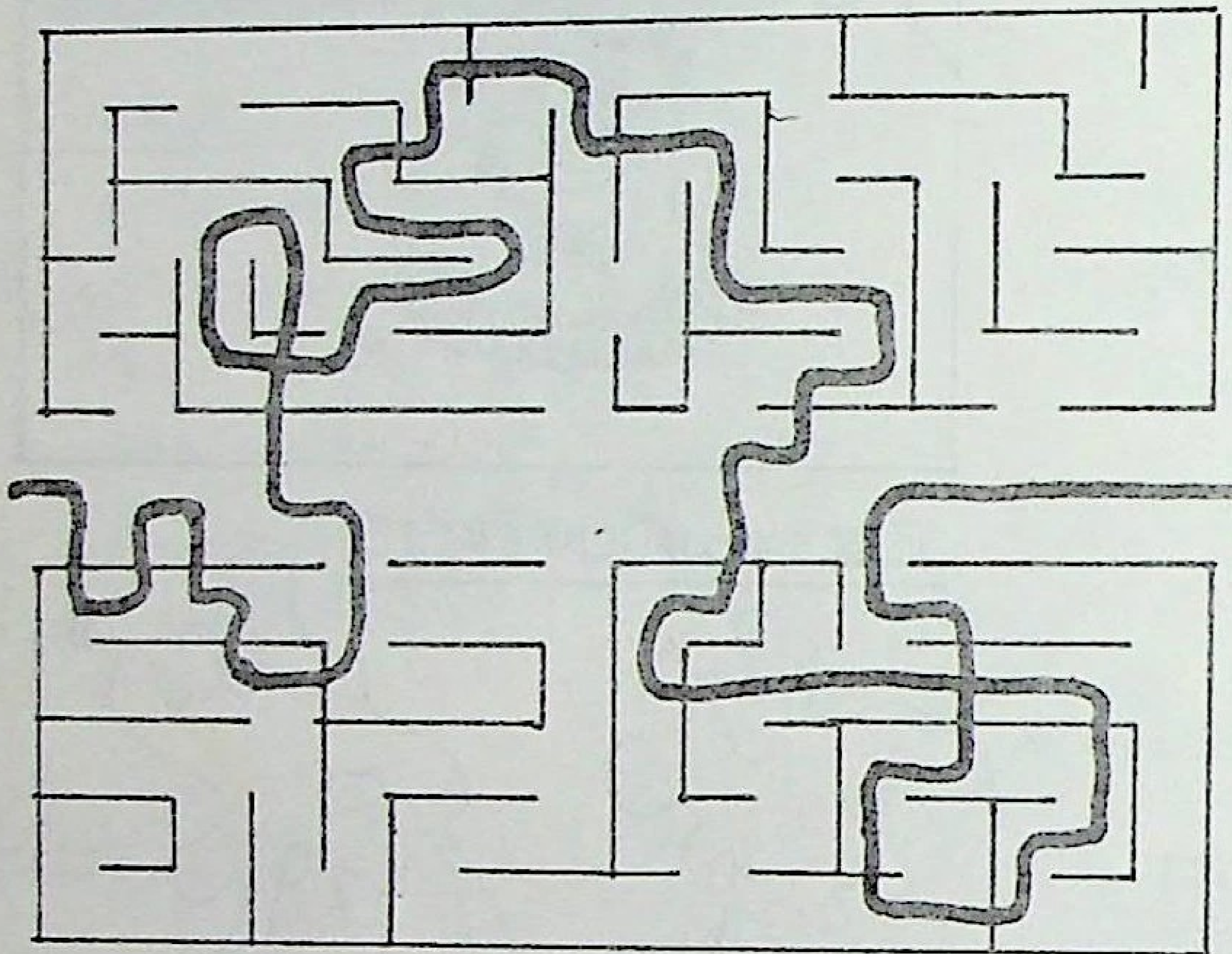
OPLOSSINGEN

VAN DE PROBLEMEN VAN "VOER VOOR INTELLEKTUELEN

I: kruiswoordpuzzel:
horizontaal: 10) m.a.w.
13) d
vertikaal: 5) melk
7) sol

II: doordenkertje:
het kleinste is: B
het grootste is: B

III: doolhof:

IIII: zoek de 5 verschillen:
Er zijn geen 5 maar 4 verschillen, ha ha ha!

IIIII: logische reeks:
1,2,3,4,$\sqrt{\pi}$,log $7\frac{1}{2}$,-8,$\sqrt{-2}$

IIIIII: waar is Jantje zo bang voor?...: een schroefje.

IIIIIII: telprobleem.
547, je was waarschijnlijk het puntje op de "j" vergeten.

IIIIIII: rebus:
intelligent

IIIIIIII: doordenkertj
vierkantje c heeft de grootste oppervlakte.

IIIIIIIII: probleem:
dat is nu eenmaal zo afgesproken.

REACTIES EN OBSERVATIES AANGAANDE VOLLEYBAL-WEDSTRIJD LERAREN.

Opvallendste spelers; dhr. v. Tongeren.
dhr. Ramakers.
Overkant:
kleine leraar met broekje.
de juffrouw.

Reacties:

"Wat kan Ton Brouns lekker spastisch springen."
"Kijk van Tongeren met zijn slappe plantehandjes."
"Ramakers is net een "kwekkert" (kikker). Hij is net een stuiterballetje". (vreemd genoeg werd hij ook nog vergeleken met een bijzonder goede volleyer.)

Observaties;

Mhr. v. Tongeren sloeg; met een "slap plantehandje" vol liefde een "ace" aan de overkant van het net. Dit zonder moeite om over het net te komen. Vervolgens zou hij gestreeld zijn geworden door een projectiel, afgevuurd door een lieflijke jongedame van de overkant, maar zeer verheugd, doch onhandig, knotste hij ditzelfde projectiel direkt door naar dhr. Jansen (gymn.), die met een verbaasd gezicht het meekomende parfum opsnoof, en zich vervolgens realiseerde dat hij een balletje tegen zijn goedgeschoren kin geknald kreeg, dit met een sprekend gezicht, maar toch plichtsbewust geconcentreerd zijn plaats innam. Dit laatste onder de benijdende glimlachen van de andere leraren in het veld, en onder de ruisende wind van een opkomende schatergolf.
Dhr. Simons tikte bijzonder listig een balletje over het net. De jongedame aan de overkant van het net, stond op het verkeerde been en trok een mistroostig gezicht, terwijl dhr. Simons keek, alsof hij wilde zeggen:
"Nou probeer die maar eens te pakken, hèhèhè!!!

H.Geerlings 6a2.

AUTO

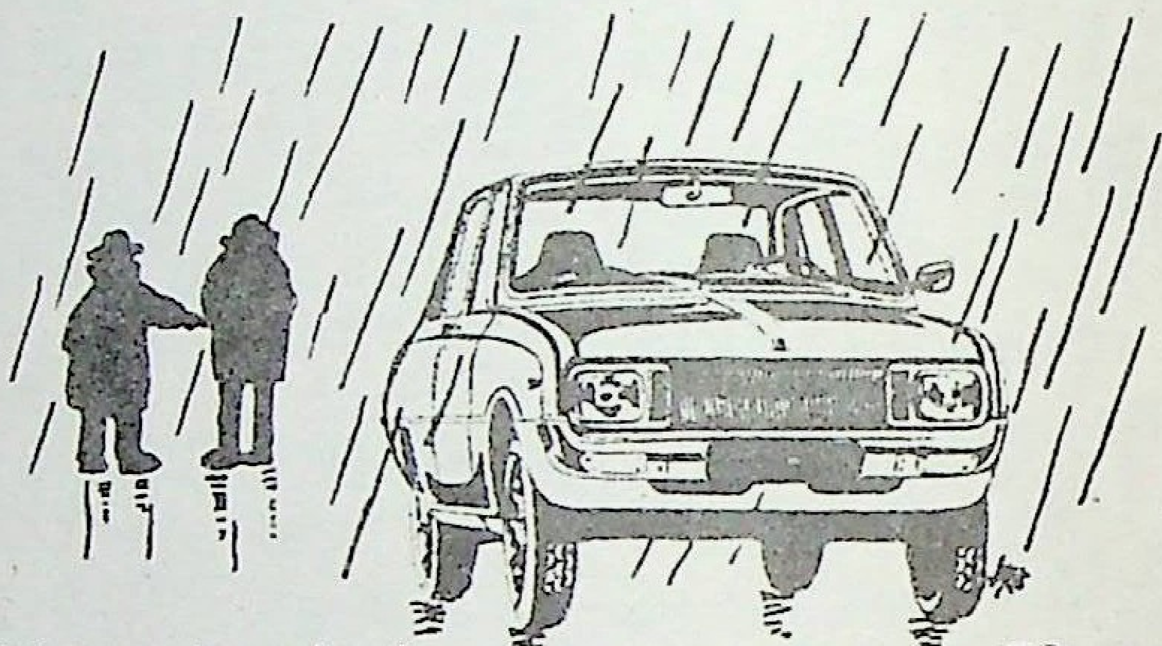

Over de rij arbeiderswoningen van vóór de oorlog waait een gure wind. Wind die regendruppels naar beneden werpt. De verlichte vensters in de huizen geven het zicht vrij op blauwe beeldbuizen, met daarop geprojekteerd de melige Amerikaanse humor geïllustreerd door lach-in-blik.

Als ik met hoogopgetrokken kraag langs de gevels loop komt er opeens een man naast me lopen.

"Guur weer vanavond, vindt u ook niet", zegt hij aarzelend. Hij is een kleine gedrongen gestalte met het bange gezicht van een hond, die verwacht weer een mep te krijgen. Duidelijk een slachtoffer van de vlug-vlug tijd.

"Kunt u mij een tientje lenen? M'n benzine is op", zegt hij na een paar meter. Hij wijst naar een klein autootje dat een tiental meters van

ons vandaan zielig staat te verregenen. Ik antwoord hem, dat ik op dat moment geen geld op zak heb. Zijn gezicht klaart tot mijn stomme verbazing ineens op. Als hij mijn verwonderd gezicht ziet, geeft hij uitleg:

"U kunt u niet indenken hoe blij ik ben, dat u niks bij u hebt. Had u mij die tien gulden geleend, dan zou ik naar een pomp zijn gegaan en benzine hebben gehaald en dan had ik weer moeten rijden. Ik kan met goed fatsoen blijven lopen, want u hebt geen geld op zak. Als ik nu

maar niemand meer tegenkom op weg naar huis", zegt hij terwijl zijn gezicht een beetje betrekt.

Na een paar honderd meter komt een man met gezonde tred ons tegemoet. Mijn bijloper houdt hem aan en vraagt;"Hebt u misschien tien ...?" Op de puntjes zal ongetwijfeld 'gulden' moeten staan. Ik loop door, maar blijf enkele meters verder voor de etalageruit van een hoedenzaak staan. Ik zie in de ruit hoe de aangesprokene zijn beurs tevoorschijn haalt en er een biljet uit neemt. Dit geeft hij aan de man van de auto. Deze bedankt hem, aan de buiging te zien, en loopt met gebogen hoofd in de richting van zijn auto.

Hij moet weer.

jo van den
broek
'73

A.F.S. International Scholarships

Hoe vaak hoor je niet als men een affiche leest: "Wat is dat nu weer? Wat doen die eigenlijk?" Welnu, zo zal iedereen ook wel eens gereageerd hebben bij het lezen van een A.F.S Affiche.
Laat ik het maar botweg stellen: A.F.S. is een organisatie die zich bezighoudt met het uitzenden van jongeren over de gehele wereld. Iedereen die met A.F.S. samenwerkt doet dit echter op basis van vrijwilligheid, ze verdienen er dus geen rooie cent mee.
Voor Nederland ligt de grootste trek naar de Verenigde Staten van Amerika, doch er bestaan ook mogelijkheden om naar een Europees of naar een ander land op deze aardbol te gaan. Jaarlijks vertrekken er zo'n 40 Nederlanders naar de V.S. om er voor een jaar mee te draaien in een gezin en er de high school te bezoeken (die een peuleschilletje is en er slechts een klein, doch zeer belangrijk deel van uitmaakt, daar je er zoveel kontakten aan overhoudt.)

Zelf ben ik van augustus '72 tot half juli '73 in de staat Missouri geweest, en ik kan je zeggen dat ik er vele ervaringen rijker ben geworden. Ervaringen, die me nooit meer afgenomen kunnen worden.
Ik stel dan ook aan al diegenen die tussen de 16 en 19 jaar zijn voor om ook zo'n kans te grijpen. Het is allesbehalve een verloren jaar!
KOM OP....GEEF JE OP....LAAT ZO'N KANS NIET LIGGEN VOOR EEN ANDER....(maar geef je dan wel op vóór 1 december 1973, o.k.?)
Jaarlijks ontvangen wij in Nederland ook jongeren die hier voor een jaar of voor twee maanden verblijven in een Nederlands gezin.
Nu is het gekke dat wij ons elk jaar rot zoeken on 25-30 families te vinden die elk zo'n buitenlander in huis willen nemen. Zo'n buitenlander zal in principe naar school gaan, maar kan ook gaan werken als ie dat wil. Je kunt voor een zomerperiode van twee maanden of voor een schooljaar dus een buitenlander in huis nemen.(van dat laatste wil ik je wel zeggen dat je zo'n persoon dan pas goed leert kennen.)

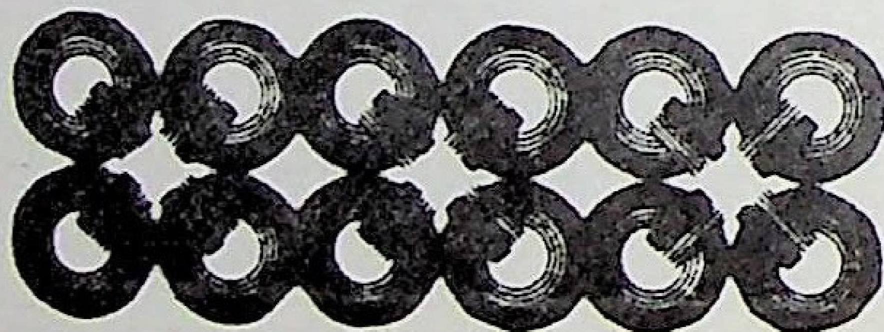
Wie weet,zegt dit verhaaltje je iets....
Mocht jij of iemand die je kent er interesse in hebben, bel of schrijf ons dan even!!!
Ons adres in Nederland is:

A.F.S. International Scholarships,
Keizersgracht 722, AMSTERDAM.
tel. 020-220916

Of bij de vertegenwoordigster in Limburg:

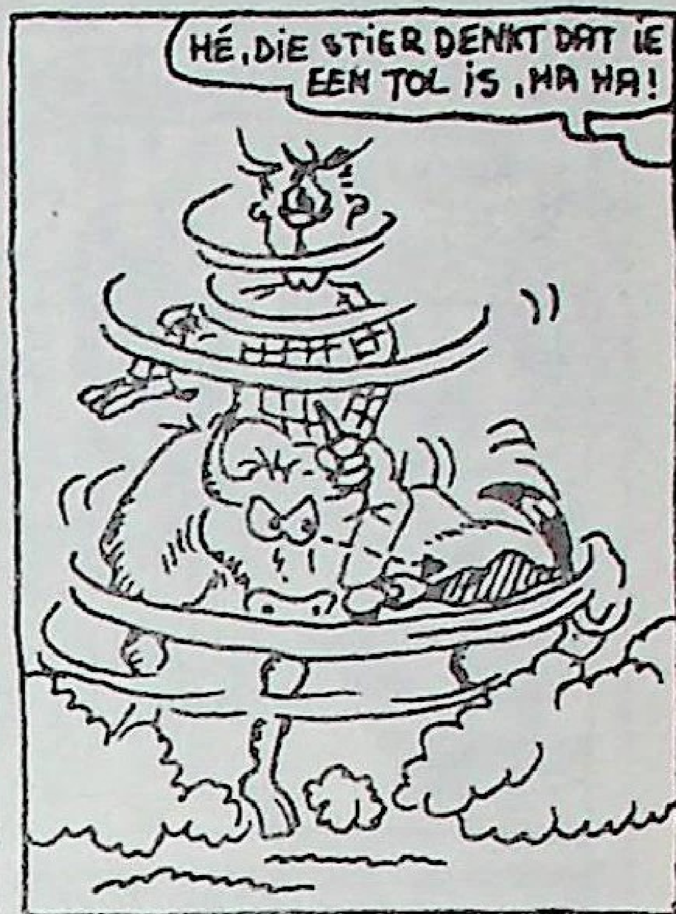
Mevr. M.J.V.Kuyck,
Pieter Cuyperstraat 23, ROERMOND.
tel. 04750-15003

Of bij mij:Anne-Mieke Jansen,
Hamstraat 9a, ROERMOND.
tel. 04750-13452.

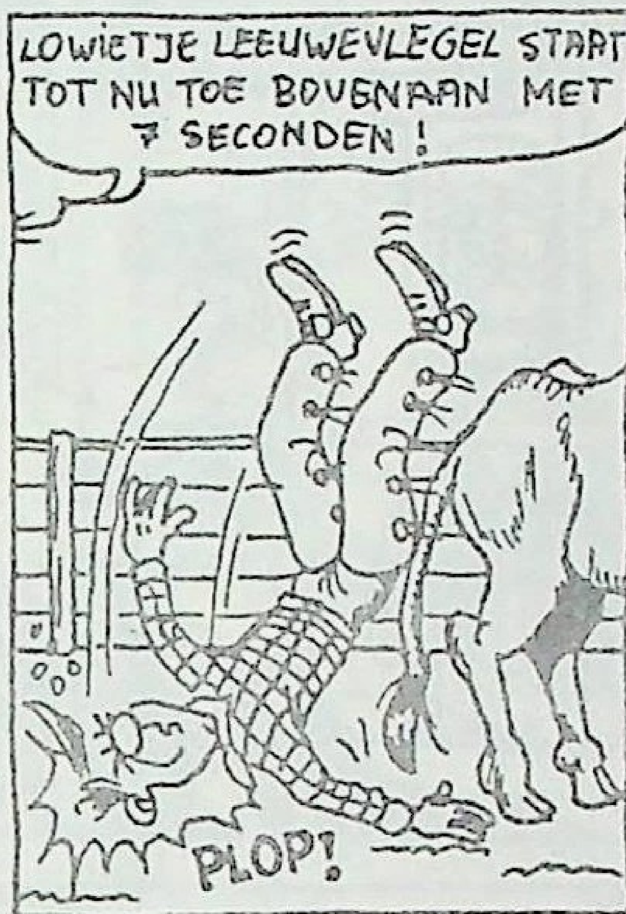

DE VOLGENDE DEELNEMER IS LOWIETJE LEEUWEVLEGEL
NOU HEM NOG UITSCHAKELEN. EEN RODE DOEK, HI HI!

OLÉ!

HÉ, DIE STIER DENKT DAT IE EEN TOL IS, HA HA!

LOWIETJE LEEUWEVLEGEL STAAT TOT NU TOE BOVENAAN MET 7 SECONDEN!
PLOP!

EN DE LAATSTE DEELNEMER IS BISON KID; 1 SECONDE..2 SECONDEN, 3....,4....
ALLÉZ-HOP, OUWE!

5 SECONDEN,...6,.......7.....
8 SECONDEN VOOR BISON KID! HIJ IS DE WINNAAR VAN DE RODEO!
AUW
FLATS
HAP

VAN HARTE GEFELICITEERD MET UW OVERWINNING! HIER ZIJN DE 3.000 DOLLAR
OGENBLIKJE!

BIL.O.TEX HIER HEEFT GEZIEN DAT JULLIE TWEE DE ZAAK BEDUVELD HEBBEN. HIJ HEEFT JULLIE OOK HERKEND ALS DE BOEVEN BISON KID EN BILLIE VELPON...
4

IN DE GEVANGENIS MET JULLIE, EN VOLGENDE MAAND WORDEN JULLIE GEHANGEN!
SLIK

EN ZO:
JAMMER DAT HET NIET GELUKT IS. MAAR M'N VADER ZEI ALTIJD: "VAN FOUTEN KUN JE LEREN."
DA'S WAAR..

JIJ WAS ENIG KIND ZEKER ....EH?...

DRIE WEKEN LATER:
GELUKKIG NIEUWJAAR, SHERIFF!!

JE LOOPT DRIE DAGEN ACHTER, JONGEN!

WIE HEEFT ER MET MIJN STREEPJES ZITTEN KNOEIEN?
VERDORIE, M'N LAARZEN KLEMMEN!

WAT IS DAT?
HET VERBOND VAN LIEFDADIGHEIDSBEOEFENAARS STUURT JULLIE 25 PUZZELBOEKJES

HÉ, ZE ZIJN ALLEMAAL AL GEDAAN!
WAT GEEFT DAT NOU.... JE HEBT TOCH GEEN POTLOOD.
PUZZELS

ZEG, HEBBEN JULLIE NU ECHT HELEMAAL GEEN SPIJT VAN ALLE DINGEN DIE JULLIE MISDAAN HEBBEN?
5

NEE HOOR, IK BETREUR NIET ÉÉN VAN DE DWAZE DINGEN DIE IK HEB GEDAAN, OMDAT IK ALLEEN DE DWAZE DINGEN HEB GEDAAN DIE IK LEUK VOND OM TE DOEN, HETGEEN, ZOALS DAT GAAT MET DWAZE DINGEN, NOG NIET ZO DWAAS IS!
JUIST JA!

EEN WEEK LATER:
WE MOETEN LANGZAAMAAN EENS AAN UITBREKEN GAAN DENKEN..

HEB JE NOG WAT TE ZEGGEN?
MORGEN WORDEN WE GEHANGEN *SLIK*!

ACH NEE... ...LAAT MAAR HANGEN.
HÉ, IK HEB EEN IDEE OM TE ONTSNAPPEN, GEEF ME JE HALSDOEK EENS.

ENKELE UREN LATER:
ZO, HIER IS JULLIE LAATSTE ETEN!

HELA, WAT ZULLEN WE NOU KRIJGEN?

HELP, HELP, DE GEVANGENEN ZIJN ONTSNAPT!!

JA, HET IS GELUKT! HIJ HEEFT DE DEUR OPEN LATEN STAAN. KOM, WE KUNNEN GAAN.
WAT KNELLEN DIE LAARZEN TOCH!

WAAROM DRAAG JE DAN OOK DIE KLEINE LAARZEN?
WAT DACHT JE, SLIMMERIK: OM M'N VOETEN NATUURLIJK!
EINDE
6

KRONIEK

Woensdag 3 oktober: Dhr. Mischgofsky kon toch nog het goede in de leerlingen hier op school zien; in de middagpauze komt hij de kantine binnen en houdt verschillende leerlingen om beurten een zelfgemaakt aureool boven het hoof

Donderdag 4 oktober: Dhr. Custers is niet bijzonder tevreden over de kwaliteiten van het papier van darboek. Hij is van mening dat het boek gemaakt is van "gereinigd toiletpapier".

Woensdag 10 oktober: Mevrouw Roomans is al eni tijd ziek. Zij staat nu niet bij de afwezigen van donderdag op de leswijziging,maar blijkt toch niet te komen. Jan deelt het de leerlinge op de volgende wijze mede:"Mevrouw Roomans heeft een steenpuist op de brede basis"

Maandag 22 oktober: Dhr. Broens is van mening dat men bij AVIS benevens allerhande zoetigheden ook kunstgebitten moet gaan verkopen.

Dinsdag 23 oktober:
De gymleraren laten enkele klassen het slachtoffer van hun grillen worden en geven hen "ryt mische ballengymnastiek"...

Vrijdag 26 oktober:
Uitspraak van een leerling in de garderobe: "Maar goed dat ik een groot netvlies heb, ande zou ik Mevrouw Roomans er niet in krijgen."

Maandag 29 oktober: Dhr. Wilms (ned.) heeft he lumineuze idee om in een klas (die dat wilde) iedereen f2,- te laten betalen en dan een jong in die klas uit te loten. De gelukkige mag zic dan van de opbrengst een avond volvreten en voldrinken.

Dinsdag 30 oktober: Volleywedstrijd van onze leraren tegen leraren van een andere school. Mhr. Van Tongeren was de absolute ster van het veld. Ze hebben ook nog gewonnen (zie voor meer informatie over deze wedstrijd elders in dit blad).

Woensdag 31 oktober: Het lerarenkorps roert zich weer:
Uitspraak van Dhr. Quaedvlieg (is het zo goed geschreven?): "Ik wil de laatste tijd nogal eens kwaad worden, maar dat kan ik niet zo goed meer als vroeger."
Dhr.Knops houdt er rekening mee dat sommige mensen zich gekwetst kunnen voelen als hij natuurkundige problemen maar van één kant benadert: voor degenen die iets tegen ontploffende granaten hebben wil hij ook wel ontploffende biljartballen als voorbeeld nemen.
Rijmpje van Dhr.Tiggelovend: "Al geef je een aap een heel mooi pak, het is en blijft een aap."

Maandag 5 november: Mhr. Broens (ec.) laat Freddie uit de vijfde klas honderd keer "Freddie is stout geweest." schrijven, en dreigt ermee dat hij de eerste tien regels door de intercom moet voorlezen als hij doorgaat met stout zijn in de klas.

Dinsdag 6 november: Dhr.Schurink is een wispelturig figuur; eerst valt hij, en dan weer niet uit. Uitspraak van een leerling als Mevr. Roomans langskomt: "Kijk daar, een lieveheersbeestje." Mevr.Roomans zegt daarna zelf in de les (terwijl ze dit niet gehoord heeft): "Je hebt mensen en olifanten."

Woensdag 7 november: De sleutel van het Stoplap/Elvee-lokaal is sinds maandag 5 november verdwenen, waardoor er vandaag een Elvee-vergadering niet door kan gaan, en waardoor het uitkomen van deze Stoplap werd vertraagd.

Donderdag 8 november: Mevrouw Roomans (voor de vijfde keer al in deze kroniek) is naar de kapper geweest, en is nu toch enkele centimeters hoger. Dhr. Nelissen is tijdens het derde uur bijzonder in zijn nopjes. Hij heeft een kostenfunctie gevonden die goed uitkomt, bovendien wordt hij deze les niet getroffen door "acute scheelheid".

Vrijdag 9 november: Dhr. Mayer wil absoluut hebben dat de leerlingen kantlijnen op het proefwerkvel zetten, anders is hij geneigd de waardering voor de sommen op zijn tafel te schrijven. Dhr. Derichs (Lei) is 25 jaar gymleraar op Schöndeln en heeft een groot feest.

Maandag 12 november: Janne heeft een nieuwe conciergejas aan. Sjiek stofje, hoor!!
Film over de koffieaktie van Guatemala.

Dinsdag 13 november: De school wordt bezocht door een herdershond van ontzagwekkende afmetingen.....Dhr. Schmeits voelt zich de geroepen man om de school van het monster te bevrijden, wat hem echter niet bijzonder goed lukt.

Woensdag 14 november: Het ontstellende nieuws in de dunne Stoplap over de Guatemalakoffie-aktie dat er in het Stoplap/Elvee-lokaal het stoffelijk overschot van V.R. te M. aangetroffen is, wordt in verschillende gelederen uit de regionen der leerlingen als op onwaarheid berustend opgevat.

Donderdag 15 november: Frappante uitspraken.
Deze keer Dhr. G.Schurink: "De Vlamingen zitten dichter bij de Middeleeuwen dan de Nederlanders."
(Een zeker superioriteitsgevoel?)

Vrijdag 16 november: Première van de stichting CIVI-BROEK: "10.000 Mijlen onder zee" van Jules Verne. Na eenderde van de film begeeft de projector het en blijkt op korte termijn onherstel-

baar te zijn, waardoor men genoodzaakt is om de film komende zondag opnieuw te vertonen op Schöndeln. Domme pech! Volgende keer beter!

Maandag 19 november: Volgens Dhr. Knols is de vorm van de uitwerpselelen kenmerkend voor de karaktertrekken van de betreffende homo sapiens.

Dinsdag 20 november: Dhr. Jansen vergelijkt het te laat komen van een jongen met het te laat komen van een keeper tijdens een voetbalwedstrijd. "Ze staan dan minstens al met 3-0 achter!" waren zijn letterlijke woorden.

Woensdag 21 november: De oliecrisis is doorgedrongen tot in het verre Midden-Limburg; vóór de school is men koortsachtig naar nieuwe oliebronnen aan het zoeken, daarbij een reliëf als van een maanlandschap achterlatend. Tevens is er vandaag schoolonderzoek aardrijkskunde; de heren Geerits en Quaedvlieg kunnen zich nu uitleven.

Donderdag 22 november: In het scheikundelokaal meende onze amanuensis A. Poels weer eens autoritair op te moeten treden. Hij sloot op het einde van de practicumles de deur af, daar er volgens hem enkele saboteurs aanwezig waren. Toen één der leerlingen hem meedeelde dat hij toch wel een autoritaire boy was, schoot hij uit zijn slof en dreigde met de woorden:"Ga maar met me naar de direkteur." Hij bleek nog bozer te worden nadat er wat gelachen werd. Zijn onmacht werd hem duidelijk en hij zei vervolgens:"Ik knijp je strot dicht." Hierbij is het gebleven.

Vrijdag 23 november: Vergadering van de Bloedraad.

MEDEDELING VAN DE

Sportkommissie

OPGERICHT WORDEN: - BASKETBALKLUB
- TAFELTENNISKLUB

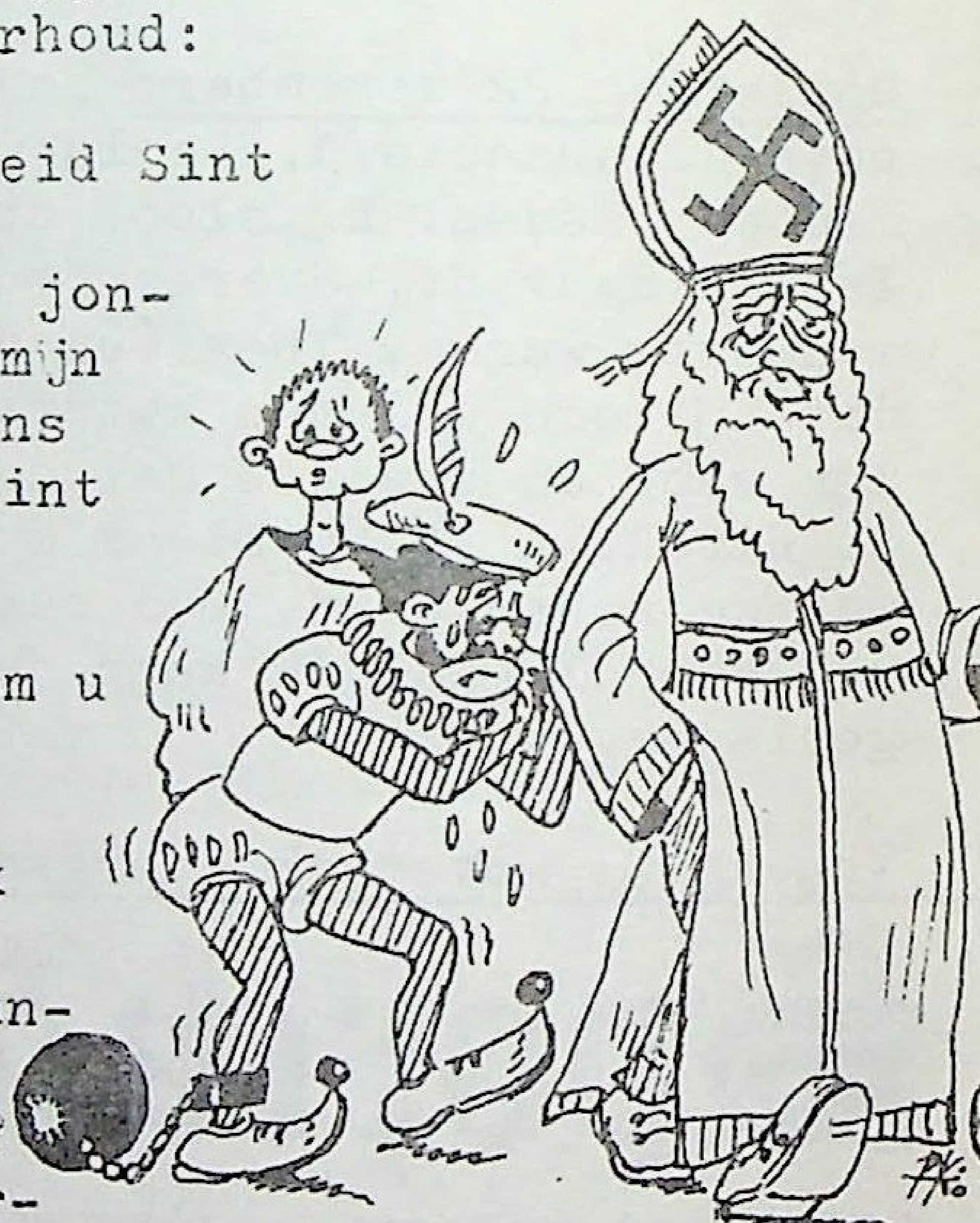
- HANDBALKLUB GAAT OOK DOOR (VERGADERING HANDBALKLUB OP 12 DECEMBER VOOR MENSEN DIE ZICH HEBBEN OPGEGEVEN. AANVANG HALF VIJF)

ANDERE KLUBS KUNNEN VOORLOPIG NOG NIET OPGERICHT WORDEN, OMDAT ER TE WEINIG LEDEN ZIJN.

INTERVIEW MET SINT NICOLAAS

door de flitsende reporters DARDJEELING en KING KO

Eens per jaar gaat heel Nederland gebukt onder een ondraaglijke angst. Jawel, de tiran "Sinterklaas" is weer in het land. Maar wat gaat er nu om in de man die ongevraagd huizen binnendringt en daar wortels steelt; die paarden door schoorstenen perst; die kleine kinderen laat slaan door zijn knechten, die hij de discriminerende naam "zwarte" piet heeft gegeven. Het toppunt is, dat deze ziekelijke bemoeial kinderen meeneemt naar Spanje waar hij ze slavenarbeid laat verrichtenom ze een jaar later keurig verpakt door de schoorsteen te sodemieteren. Met deze opdringerige opgeblazen arrogante kwal hadden we het volgende onderhoud:

I+I: Dag Zijne Heilige Hoogheid Sint Nicolaas.

ZHHSN: Wat zijn jullie grote jongens geworden, kom op mijn knie zitten en zing eens een mooi liedje voor Sint Nicolaas.

I+I: Zeer vereerd, maar we zijn eigenlijk gekomen om u te interviewen.

ZHHSN: Oh, doe maar.

I+I: Wordt u op straat vaak herkend?

ZHHSN: Ja, ik word vaak aangesproken.

I+I: Is dat niet vervelend?

ZHHSN: Nou ja, het hoort erbij. Als je dit vak kiest dan weet je dat je te kijk loopt. Dat zijn vervelend bijverschijnselen van dit beroep, maar je leert er m leven.

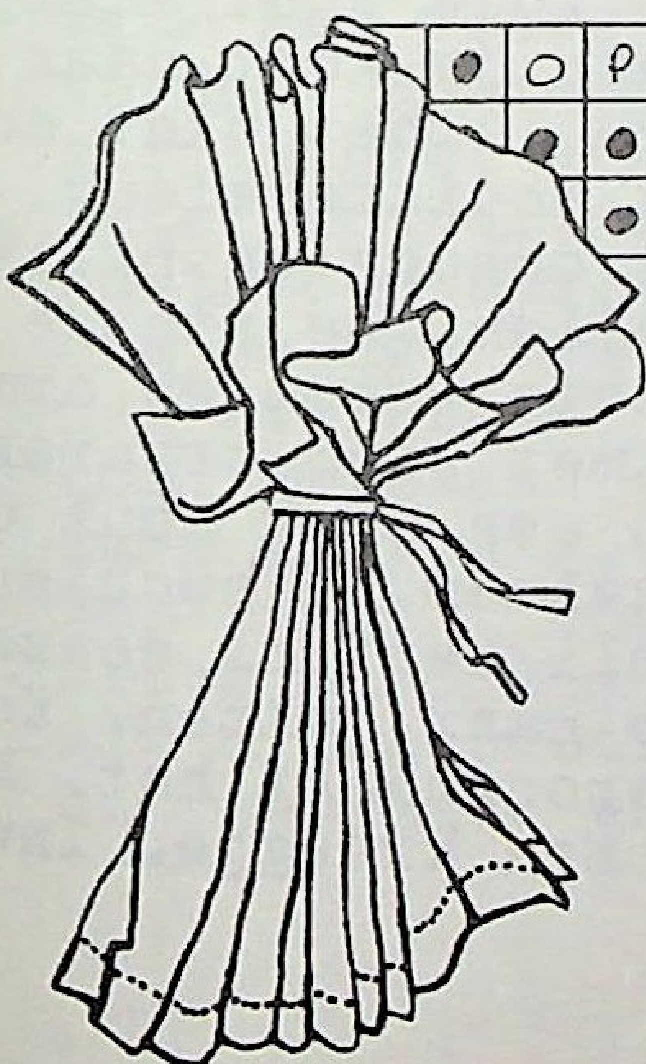
I+I: Brengt u die pakjes helemaal alleen?

ZHHSN: Nee, ik heb mijn assistenten.

I+I: Hebt u vaak kontakt met elkaar?

ZHHSN: Alleen via ons vakblad.
I+I+ : Hoe heet dat blad?
ZHHSN:"Kun je nog sinteren, klaas dan mee."
I+I: Dat begrijp ik niet zo goed.
ZHHSN: Is het wat duidelijker als ik zeg dat klazen betekent: pakjes brengen?
I+I: Wat betekent dan sinteren?
ZHHSN: Geen idee, maar het klinkt toch leuk.
I+I: Nou ja, smaken verschillen.
ZHHSN: Je hebt mensen die weten wat smaakt en je hebt mensen die weten wat niet smaakt, jammer genoeg zijn het altijd dezelfde mensen.
I+I: Heeft u een pet?
ZHHSN: Alleen een mijter.
I+I: Dat is ook goed, dank u wel.
ZHHSN: Wilt u me excuseren, ik moet nog naar de fabriek om de pieten tot spoed te manen.
I+I: Wilt u wel even uw handtekening zetten?
ZHHSN: Vooruit dan maar.

Piet St. Niclaas '73

●	O	P	L	O	S	S	I	N	G	●	●	●	●
	●	●	K	R	U	I	S	W	O	O	R	D	-
		●	●	●	P	U	Z	Z	E	L	●	●	●

●	●	Y	D	●	K	A	●	D	O	●	L	K	●	●
●	L	E	O	N	A	R	D	O	●	K	E	R	S	●
B	A	R	D	●	S	T	O	K	T	●	K	A	P	T
A	S	B	E	S	T	●	N	●	H	O	T	S	E	N
R	●	A	●	P	E	N	S	E	E	L	●	P	●	T
K	R	A	A	I	●	U	●	V	●	E	R	E	N	●
●	●	L	U	N	S	●	S	A	S	●	A	N	S	●

APOCALYPSE II langzaam en traag

Uitgegraven gezichten.Bleek en droog van vel.Niets zeggend.Zwijgend tot in de eeuwigheid.Niets dulden Een stinkend foetus. Hij verrekt van de pijn. Hij zal wel snel een spuitje krijgen. De arme stakker. Het is stil. Nog altijd. Alle leven is lijden. De oorzaak van dit lijden is het begeren. Dus je moet NIET begeren, goede vriend. Ik heb het ook maar va horen zeggen! Vergrijp je niet aan het mooie, want het hangt aan een zijden draadje en toch is het on zettend zwaar. Te zwaar voor ons, wij, de mensheid die elke dag verzwakt, die langzaam openbarst en traag uiteen valt in enkel en alleen noordpolen.He zal koud zijn vriend. We zullen ons niet meer kunnen warmen. Maar wat erger is. Geluid zal weerkaatsen. We zullen nooit meer in elkaar overgaan. Ons ras zal uitsterven. Het (denneboompje) en de merels zullen een vreugdedans maken. Die verwijdering,vri besmeurt ons gezicht, waar je nu nog sporen van li de op kunt vinden, met napalm, maar de hulpacties zullen te laat van start gaan.Je zit daar. Niets zeggend, niets duldend. Ze wachten op de stand van twee wijzers, die hun vertelt dat de dag gestorven is. Politeia. Is het een God? Of gewoon een gespre Over je gekortwiekte idealen. Een onbekende omhelzing. Het geluid van mens tot mens. Het is immers eb. Je zit in het schuitje. Je dobbert gevoelloos verder. Het zou al lang vloed moeten zijn. Ogen st ren recht vooruit. Vrienden. Een rode spot schijnt recht in mijn ogen. Ze is er, maar je kunt haar ni beschrijven en als ik het kon zou ik het niet doen omdat het zinloos is. Rood is de mooiste kleur. Ze kleurt de rook rood. Ze dwarrelt omhoog en prikkel mijn neus. Iets te groot uitgevallen. De sterke geur van stuff maakt mijn binnenste woest en armoe dig. Het zijn de ervaren handen met zijn ervaren vingers die zich vastklampen aan een stuk hout da toevallig de vorm van een pijp aannam. Misschien wel van de eikeboom . Doelloze blikken vol eenzaam heid. Uitwendig passief. Ik loop naar buiten. Koel is de wind. Ja, de koele wind veroorzaakt het. Mi bloed stroomt door mijn aderen. Een kroegje. Inwe

dig passief. Ik betaal. Che Guevara. Ik drink. Een oude fiets. Ik drink. Oorlog is slecht voor mensen, dieren en dingen. Ik zie een geblakerde foto. HET DIER IS DOOD. Ze dwarrelde opzettelijk langzaam naar beneden. Toen ik de voorkant zag, lijkt het nu nog alsof ze stil hing. Roerloos. Stil. Ik lig alleen te woelen in mijn bed. Problemen verdrijven de lucht uit mijn kamer. Ik denk aan jou. Een lang vervlogen tijd. Op hoeveel stations zal ik nog moeten wachten? Hoeveel uren zal ik nog aan je denken? Ik draai me om. Een gordijn. Commercieel paars. Ik draai me om. Een plafond. Wit. Ik draai me niet mee om, daar de kleuren van de muur me overbekend zijn. Zweet.Vlees. Mijn vlees. Stinkend naar dat zweet. Ik sta op en trek mijn klownspak weer aan. Rinkelende bellen. Grote bellen en kleine bellen. Vrienden helpen me met het aanbrengen van de laatste schmink.Nog even geduld. De laatste rimpel, die nog joelt en vloekt, schopt tegen een harde hand, zal zo verdwijnen, langzaam wegkwijnen en zinken tot op de bodem van zijn bestaan. Ik tracht hem nog te troosten. Even. Met mijn zakdoek. Ik meen een glimp van een traan te zien, die langzaam en traag over de poriën glijdt, steeds door de haren van richting wordt veranderd, die zich opwerpen als grote obstakels, als reuzen, als hoge eikebomen, waar je rustig tegen aan kunt leunen en je zult merken dat je niet alleen kunt zijn met je eenzaamheid. Maar het vlees is hard, droog en levenloos. Ik spreek. Woorden vloeien uit mijn mond, maar ze worden niet gehoord, daar een harde droge, levensloze censuur, die onze cultuur omringt als een te korte centuur, die te vast is aan getrokken, die ons dwingt Era op ons brood te smeren, hun met gemak overstemt. Ik sta voor een spiegel. Kom kijken. Kom. Er staat een klown, die ontwaakt heel langzaam en traag,zijn rimpel is nog altijd zichtbaar. Een rimpel. Geen schmink. Alleen de koele wind. Hard, droog en levenloos. Droog als hard brood. Hard als droog brood. levenloos als hard en droog brood dat gevreten wordt door een massa, een consumeren-

de massa, naar wiens pijpen je elke dag zult dansen, als je niet ontwaakt uit je narcose, die je bedwelmt, je gevangen houdt in een gevangenis waarin iedereen zal sterven, die je de vrijheid ontneemt om jezelf te zijn, die je dwingt niets te vergeten. Maar ik kan je handen niet vergeten. Ik zal je handen nooit vergeten. Handen die niet meer kwaad worden, maar lachen en gieren om de grappen van onze Grote Leiders. Handen die op een dag mijn klownspak zullen verscheuren, mijn gezicht zullen ontmaskeren, het een nieuw aangezicht zullen geven. Handen waarvan ik houd. En als mijn monoloog verkracht wordt door een onbekende stem, die weerkaatst tussen hemel en aarde, nooit zal sterven, me zal dwingen in een dialoog te schrijven, dan hoop ik mezelf terug te vinden in het tederste van het zachtste en met mijn geest in jouw handen te vluchten naar een tot nog toe onbekend eiland, waar we het verleden kunnen vergeten, waar de toekomst zich zal ontpoppen als een grote vlinder, die alle bloemen zal bevruchten. Het bekende geluid van een dronkaard. Een bezopen dronkaard. Alles is voor hem wazig. Toch staat in de hoek hetzelfde lampje. Geluid weerkaatst tegen zijn oorkleppen. Het mij bekende licht. Op goed geluk dan maar. Alles is voor hem wazig. Het onbekende gezicht is koel. Toch draait hij een schakelaar om en hoort een zachte klik. Gedwongen door een verlangen. Een verlangen om bij jou te zijn. Ze zit met een probleem te worstelen. God met zijn potdove oren die onze gebeden in de wind slaat. Een vlieg zit op haar arm. Het enige wezen dat voelt, ja zelfs weet dat ze eenzaam is. Terecht God? De koele wind. Een verlangen. Doodlopende wegen ontsloten door braakliggende vruchtloze akkers en kolossale muren. Ze begrenzen mijn bestaan. Ik huilde want jij kwam. Straten met eenrichtingsverkeer. Zo worden er minder offers geslacht door wielen en bumpers. Ik huilde, want jij ging weg. De straat is leeg. Heel in de verte klinkt muziek en mensen lachen om de grappen van een klown. Kij Hij staat daar eenzaam en verlaten. Hij trekt zich terug in een portiek. Hij huilt als een

klein kind, dat zijn eerste klappen krijgt van onbegrijpelijke ouders. De muziek golft lang-

zaam dichterbij. De klown schijnt te herleven.

Zie hem dansen. Hij lacht. De mensen lachen zich dood. De straat is niet meer leeg. Het circus trekt door de straten. Achter de dolle lange stoet loopt de dorpsfanfare, die een dodenmars speelt, gevolgd door vier ruiters op prachtige schimmels. Of zijn het volbloed Arabieren? De mensen kruipen terug in hun huizen, de luiken worden zorgvuldig gesloten. De straat is leeg. Er loopt een klown om de hoek, vol verlangen. Verlangt hij naar jou? Zwarte kraaien krijsen. Ik hoor hen spreken. Luister. Ze gaan er weer een verbannen. Een niet begeerde reis... We tellen vectors op. Misschien maken ze hem wel dood. Ja, ze laten hem HIER. De luiken worden vergrendeld. Maar is er nog een vector, die mij in de juiste richting zal sturen, mij de juiste plaats laat bereiken? Ik had het klokkenhuis moeten bewaren. Misschien is hij wel veel te kort en zonder richting. Te lang. Zonder richting. Iets is geblakerd. Vervaagt. Het spel van tongen. Twee stinkende truien. Bloemetjes kruipen in elkaar. Vruchten. Het is een goed jaar. Ze moeten geplukt worden. Klownshanden. Een slot. Een houten noodbrug, gebouwd voor een nacht. Warmte maakt mij gek. Maar de wind is koel. Ik tik met twee vingers op de stang van mijn bed. Het hoofdkussen is tevens zakdoek voor mijn tranen. Mijn bed is leeg. Luiken worden vergrendeld. Ik tik. Ik sein, maar mijn woorden kunnen je niet bereiken. Woorden voor jou bestemd. Ze worden gedwarsboomd door onverklaarbare mysterieuze krachten. Misschien van botsende woorden, atomen van mijn onverklaarbare zinnen. Ik zend uit op een golflengte, die niemand kan ontvangen. Zelfs jij bent niet in staat geweest om een degelijke ontvanger te bouwen. En als hij voor je zou staan. Hù Het zou een waardeloos produkt zijn, daar je stekker in geen enkel stopcontact past. En toch houd ik van jou. Op een absurde wijze. Als het heel stil is. Maar de wind is koel. Ik denk. Ik droom. Leef ik? Mijn hart klopt. Hé, goede vriend, ik leef. Maar soms droom

ik, dat ik denk dat mijn hart niet klopt. Als het eens ophoudt met kloppen. Dan is het stil. Ik ga vliegen of graven. Hoog en laag. Een verwijdering. Een hemel en een hel. Is het allemaal zoiets als sinterklaas en de paashaas? Of de kerstman? De stem van mijn geweten. Is het een ontmoeting met God? Bestaat er een God? Voor mij bestaat er geen God. Nee, ik geloof niet in God. Het is een fetisjisme. Ik kan niet geloven. Het is een asbak, waar je peuken in kunt gooien. Ze zullen langzaam en traag opgaan in rook. Nietszeggende rook. Geluid weerkaatst tegen zijn oorkleppen. De nagalm van Hiroshima en Nagasaki die elke dag zwakker wordt. Een illusie die voortvloeit uit een droom, die bedrog is. Een hindernis die niet genomen kan worden, omdat haar hoogte begrensd wordt door een denkbeeldig lijn. Ik hoor kinderen schreeuwen en krijsen. De straat wordt weer hun speelplaats. Al spelen ze geen cowboy en indiaan. Ze spelen eindelijk zichzelf. Door potdove oren bedot. Ik ben een voorbeeld van wanhoop, dat zich niet vastklampt aan een blinde gedachte die zal leiden naar een immense verwijdering. Die gaten trekt. Die leegtes opwekt. Die de breedtegraad niet kan weerleggen. Het is een geschiedenis waar geen les uit wordt getrokken. Rupsen zullen geen vlinders meer worden. Het geloof in de liefde. Het geloof in de kinderen. Liefde. Een ruitenwisser, die ons uitzicht moet vergroten. En al zou de wereld de tweede zijn, dan zullen ze elkaar toch nog nooit kunnen bereiken. Vectors di je onmogelijk kunt tekenen, onbegrensde lijnen van een spel, die uitvloeien in gedachten die leiden tot een koele zelfmoord van je-eigen-ikzijn. Liefde is gelijk aan de kinderen uit mijn straat. Het is het verkleinen van een afstand, die zal leiden naar een eeuwige vrede. En als he in een utopie verandert, dan hoop ik smorgens te sterven. Zo vroeg mogelijk. Mijn gezicht zal gevuld zijn met een brede lach. Een vieze, smerige lach, die alleen nog maar kan vertellen, dat het spoedig weer donker wordt. •

een copieus diner

oftewel een verslag van een overvloedig bezet etentje.
(Zie ook kroniek)

Akteurs: P.V.,wonende te R.
Ikke,eveneens wonende te R.

▲▲▲

Oorzaak van het diner: Tijdens de Nederlandse les had de leraar T.W. (ra ra, wie is dat?) wonende te H.een fenominaal idee. En dat was? Iedere leerling van onze klas zou ƒ2,- moeten inleggen. Vervolgens werden drie lui uitgeloot. Dit waren P.V., P.H. en ik. De laatste twee vielen na nogmaals loten af. Wat moest P.V. toen met het geld doen? Tja, hij moest het in één avond uitgeven. Omdat P.V. niet te vertrouwen is moest ik als waakhond mee. Nou zullen jullie wel vragen: waar naar toe? Nou, zijn oog viel op het restaurant Kraanpoort (lekker peperduur).

Het diner: Met een lekker kakblikje stapten wij naar binnen. Wij werden naar de vooraf bestelde tafel gebracht. P.V. bekeek de menukaart, die reeds op de tafel lag, uitvoerig. Zijn oog viel op menu II. Dit menu houdt het volgende in:

- "Jambon d'Ardenne", of voor de niet-kakkers vrij vertaald: Ardenner Jam.
- "Rable du Lièvre", oftewel hazerug.
- Glace of ijs.

Alles samen voor ƒ22,50. Bij mij kon er nog wel een "L'enfants menu" af (of kindermenu) â ƒ4,75. Dit hield een gehakte biefstuk met pommes de frites, appelmoes, mayonaise en ijs in. Maar vooraf wilde ik "le soup de jour" of de soep van de dag. Dit was tomatensoep â ƒ1,75. Wij moesten natuurlijk ook iets te zuipen hebben. Het werd: "Un baton Tavel Rosé". Na het gewoonlijke langdurige wachten konden we beginnen. De tafelmanieren van P.V. waren excellent. Hij at alles met gulzige en alles verslindende happen op. In totaal duurde het diner 2½ uur. Na een goed afscheid van onze medekakkers gingen w met volle buik naar huis. We konden natuurlijk niet lopen of fietsen, dus hadden we maar een taxi besteld.

Ik, zijnde P.P.C.

DE GODDELIJKE KOMEDIE

God zat op zijn troon in de hemel. Hij verveelde zich. De engelen om hem heen waren iedere keer hetzelfde. Hij had Petrus er al op uit gestuurd om op aarde iets te gaan halen wat hem kon afleiden, want steeds nieuwe wezens scheppen hing hem ook al de keel uit. Petrus was teruggekomen met een boek van Pim Pandoer. Hiermee haalde hij zich de toorn van God op de hals. Voor straf werd hij gedegradeerd tot portier. Nu moest hij bonnetjes uitschrijven aan mensen die te laat doodgingen. Maar intussen had God nog niets om handen. En net op het moment datHij zich giftig wilde maken kwam Johannes met iemand aanslepen, die stiekem iets van de aarde had meegesmokkeld. Het bleek een boek te zijn van een zekere Dante. De titel sprak God wel aan. De inhoud een stuk minder. Wat had een tocht door hel, vagevuur en hemel, waar je bekende mensen kon ontmoeten, nu met een "Goddelijke Komedie" te maken? De hel en het vagevuur bestonden trouwens helemaal niet. Nee, Híj zou een komedie maken, en aangezien Hij God was, werd het vanzelf een Goddelijke Komedie. Het zou een toneelstuk worden, gespeeld door Engelen en Heiligen en Hijzelf zou regisseur zijn.

Vier jaar lang hoorden de hemelingen alsmaar gegniffel achter de deur van het privé-vertrek van God. Hij zonderde zich helemaal af. Na die vier jaar kwam Hij eindelijk naar buiten. Maar wat was Hij veranderd! Hij was mager geworden, zijn botten staken bijna door het vel naar buiten en Hij zat onder het stof, maar Zijn ogen tintelden van vreugde. Het enige woord dat Hij eruit kon brengen was: "Dorst". Rafaël kwam met een

natte spons. Normaal zou hij de Engel gestraft hebben, maar nu lachte Hij. Weliswaar niet omdat Hij dit voorval zo leuk vond, maar Zijn verhaal; maar Hij lachte. Hij ging zelf naar de kelder en haalde een fles wijn. Hij liet het scenario aan alle Engelen zien. Na een maand moest het opgevoerd worden. De Engelen en Heiligen deden een maand heel erg hun best, vooral Paulus want die deed iedere keer vanalles fout. Josef maakte de decors.

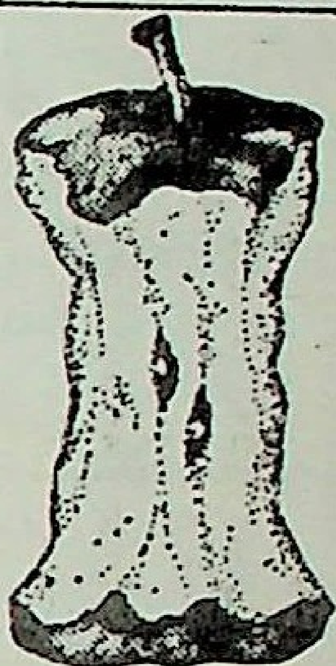
Eindelijk was alles klaar. De galavoorstelling kon beginnen. De zaal zat propvol. Het gordijn ging open. Een algemene goedkeuring steeg op. Het decor was prachtig. Het stuk begon. Maar hoe langer het duurde, hoe rumoeriger het werd. De hele komedie bleek zo flauw te zijn en zo vol onbenullige grapjes te zitten, dat het een marteling was om naar te kijken. Maar wat kon je ook anders verwachten van een God, die de godganselijke dag op zijn troon zat te zitten. Hij had nog nooit iets meegemaakt en daardoor vond Hij zowat alles leuk. Maar de mensen, die een heel leven achter de rug hadden vonden dat niet. Voor het tweede bedrijf was het publiek nauwelijks stil te krijgen. Er heerste een geweldige onrust. De spelers konden zich bijna niet verstaanbaar maken. En tijdens dit bedrijf begon er iemand te roepen:
"Geld terug!"
Nu maakten zich in de hele zaal kreten los.
"Prut."
"Nep."
"Beunhazerij!"
Een paar mensen begonnen met stoelen te gooien. Iedereen ging meedoen. Ze braken de zaal af. Doch toen was hun woede nòg niet bekoeld. De hemel werd in puin geslagen en iedereen viel naar beneden, op de aarde. God ook. Toen Hij neergekomen was, Hij had zich behoorlijk pijn gedaan,

greep Hij dat de mensen dit niet uit enthousiasme gedaan hadden.

Hij ging mismoedig op een steen zitten. Hij was bedroefd. Wat was er fout gegaan? Hij had het toch heus goed bedoeld. God huilde zachtjes. Maar toen Hij opkeek zag hij een vlinder die boven de bloemen vloog en hij glimlachte

w. seuskens.

Gesprek met iemand die liever onbekend wenst te blijven

Wat doet u hier?
Ik sta!
Staat u lekker?
Dat gaat wel!
Mooi weer, vindt u niet?
Ja!
Bent u ergens op aan het wachten?
Nee!
Maar wat doet u dan eigenlijk hier?
Staan!
Ja, dat zei u net ook al, maar waarom staat u hier?
Omdat ik dat leuk vindt!
Wat doet u nu?
Ik loop!
Waarom, als ik vragen mag?
Ik stond daar niet zo lekker!
En nou?
Beter!
Blijft u nog lang hier staan?
Dat weet ik niet!
Ik moet gaan, nog prettig staan!
(Met zulke mensen moet je niet te lang praten, men kon ze beter in een gekkengesticht duwen, of niet soms,.....?)

Iemand die liever onbekend wil blijven.

LAATSTE BLADZIJDE

Dit is dan het laatste blaadje van ons wetenschappelijk georiënteerd tijdschrift.En dat ook het laatste blaadje vol moet en dit ook een wetenschappelijk tintje moet heb ben,hadden we gedacht hier onze visie op de relativiteit theorie van Marx te geven,maar aangezien deze visie een paar bladzijden lang is en we maar één blaadje vrij hebb wandelen we even door de gegeven stof heen.

Jullie zijn al iets wijzer geworden over het steeds ter komende mysterie "St.Nicolaas" ,terwijl ook enkele in-strukties over het opvoeren van de auto onze aandacht ha Jullie zien,we bestrijken een groot gebied van de weten-schap.Zelfs God en de Hemel is er in betrokken,terwijl ook de nodige hersengymnastiek en lezingen over niets ni ontbreken.En om in dit nummer toch nog een humoristisch element aan te brengen drukken we hier het serieuze ver-langlijstje van dhr.Tiggelovend af:

WORD Study II
WORD Study III
Passports to Britain AND the U.S.A
Englisch and AmericAN LiterAture, vol II
Potlood EN lineaaltje
Een goede WEKKER.

